

עיריית גבעתיים
פרוטוקול ישיבת מועצה מיוחדת (תקציב 2020) מס' 20
מיום חמישי, ט' באדר תש"פ, 05.03.2020

נוכחים:

מר רן קוניק- ראש העירייה

גב' אור-לי ניב- סגנית ראש עיר וחברת מועצה

מר מושיק גולדשטיין-סגן ראש העירייה וחבר מועצה

מר סיון גולדברג – סגן ראש העירייה וחבר מועצה

מר בני רייך-משנה לראש העירייה וחבר מועצה

פרופ' יזהר אופלטקה- חבר מועצה

גב' ויזי וולפסון- חברת מועצה

מר אלי הולצמן – חבר מועצה

גב' קארין אינס – חברת מועצה

עו"ד אביעד מנשה – חבר מועצה

עו"ד יעקב שטרן – חבר מועצה

מר אלעד רוזגוביץ – חבר מועצה

מר איתמר אביבי – חבר מועצה

ד"ר ניר קורן – חבר מועצה

ד"ר גלית לנדסהוט – חברת מועצה

מר אורי קרמן- חבר מועצה

עו"ד יורם פומרנץ -מנכ"ל העירייה

עו"ד ורו"ח איילת חיים - עוזרת מנכ"ל

עו"ד רנית בראון -יועמ"ש העירייה

מר שלומי שפירא - גזבר העירייה

רו"ח גבי סוידאן - מבקר העירייה

מר אסף אדרי - סמנכ"ל משאבי אנוש ומנהל כללי

מר מאור יבלושניק - סמנכ"ל תכנון ותפעול

גב' אביבה שבתאי - עוזרת ראש העירייה

גב' שולי ברוך בר-דוד - מרכזת ישיבות מועצה

מר יאיר אונפסונג - מנהל אגף ארנונה, סגן הגזבר

מר חיים רוזנבאום - חשב אגף שפ"ע

מר אבי לוי - חשב מנהל החינוך

מר תמיר מילר - מנהל חשבונות ראשי

מר ישראל פרידמן - מנהל מדור שכר

חסרים:

גב' טלי ארגמן-סגנית וממלאת מקום ראש העירייה וחברת מועצה

על סדר היום:

1. אישור תקציב 2020.

1. אישור תקציב 2020.

מר רן קוניק: ערב טוב לכולם. אנחנו רוצים להתחיל. יש לנו שתי ישיבות ברצף. נעשה הפסקה של כמה דקות בין אחת לשנייה. אנחנו מתחילים עם ישיבת אישור התקציב הרגיל לשנת 2020. כהרגלנו אנחנו מעבירים את רשות הדיבור להצגת התקציב ודברי הסבר לגזבר העירייה מר שלומי שפירא. לאחר מכן כמובן יינתן זמן לשאלות, הערות וכדומה. גזבר העירייה, בבקשה.

מר שלומי שפירא: ערב טוב לכולם, כבוד ראש העיר, חברי מועצה. הריני מתכבד להגיש את הצעת התקציב של עיריית גבעתיים לשנת 2020. התקציב נבנה בהתאם להנחיות משרד הפנים ותהליך הכנת התקציב בהתאם למדיניות והנחיות הנהלת העירייה. הצעת התקציב מסתכמת ב-448,807,000 ₪, לעומת תקציב 2019 בסך 418,889,000 ₪. זהו גידול של כמעט 30 מיליון שקלים, שזו תוספת של קצת יותר מ-7% שזהו גידול משמעותי, המבטא את ההשקעות בעיר ותושביה מהתקציב הרגיל, כאשר המדד היה 0.6% בלבד. זאת אומרת מדובר פה בהחלט בגידול ריאלי ומשמעותי.

תוספת התקציב מתחילת כהונת המועצה הנוכחית הינו כ-40 מיליון שקלים. רק לסבר את האוזן, עיריית חולון הגדילה את תקציבה מ-2019 ב-5%, ראשון לציון ב-3% ורעננה הפחיתה את התקציב באחוז אחד. תקציב 2020 הינו תקציב מאתגר במיוחד. נכון שכל שנה אנחנו מזהירים מפני גזירות על ידי השלטון המרכזי. אבל המצב הפוליטי נותן לנו להבין שאין ספק שיוטלו עלינו גזירות כלכליות. השאלה מתי והיקפן. ולכן עלינו לשקול בכבוד ראש כל הוצאה והוצאה. ומכיוון שאף אחד לא יודע פנינו לאן, אני מצטט מהנחיות החשב הכללי רוני חזקיהו לחשבי משרדי הממשלה וכך הוא כותב: 'יש להימנע ככל הניתן מאישור התקשרויות חדשות וזאת למעט במקרים בהם מדובר בהתקשרות דחופה

וחיונית, אשר אי אישורה כעת צפוי לגרום נזק של ממש'. במקביל, סמנכ"ל החברה למשק וכלכלה, בסקירתו לשנת 2020 כותב: 'בשנת 2020 תימשך הקפאת תקציבי הפעולות בתקציב המדינה. על כן תקציבי הממשלה בתחומים האלו, המועברים לרשויות המקומיות יוותרו ברמה הנומינאלית של שנת 2019. המשמעות היא קיצוץ ריאלי של כ- 1.6% ביחס לשנת 2020. על הרשויות המקומיות לבצע התאמה בתקציבי פעולות וקניות באמצעות הפחתה ברמת שירותים, התייעלות, העמקת הגבייה וכיוצ"ב.

דברים אלו נכתבו לאור הבחירות שהתקיימו השבוע, והצפי שתקציב המדינה לא יאושר לפני נובמבר 2020. תקציב 2020 שנמצא על שולחנכם הינו מאוזן. יש לציין כי בהתאם לנתונים המצויים בידינו, תקציב 2019 הסתיים אף הוא באיזון תקציבי. התקציב מלמד על התהליכים, המגמות, המטרות וכמובן החזון שמנחה הנהלת העירייה. הוא תוצר של תהליך הכנה ארוך ויסודי, שכלל דיונים מעמיקים, הערכת תחזית הכנסות, ניתוח מפורט של נתוני ביצוע התקציב וכמובן בוצעו התאמות והתייעלות עד לכדי יצירת תקציב מאוזן, המאפשר לנו לא רק לחזק את מצבנו הכלכלי, אלא ובעיקר להרחיב את השירותים הניתנים לתושבי העיר ובכך לשפר את איכות חייהם. וזאת בהתאם למדיניות ההנהלה ולמגבלות התקציב. לפני שאציג את נתוני התקציב חשוב לי להודות לכל העוסקים במלאכה: ראש העיר, מנכ"ל העירייה, סמנכ"לים, מנהלי מנהלים, מנהלי אגפים והחשבים, שגילו אחריות ולקחו חלק גדול ופעיל בהכנת התקציב, ותרמו לתקציב מאוזן, למרות הקשיים והאתגרים שעמדו בפתחה של שנה זו.

הנחות יסוד בהכנסת התקציב: עליית מחירים – 1.6% על פי תחזית אינפלציה של בנק ישראל; עדכון ארנונה – 2.58% בהתאם להנחיות משרד הפנים. ומקדם שכר – 4.63% בהתאם להסכמי שכר קיבוצי ועדכונים שנתיים.

תהליך אישור התקציב: 1) איסוף נתונים. 2) הכנת מסגרת התקציב. 3) דיוני תקציב מפורטים עם אגפי העירייה. 4) סיכום ועריכת הצעת התקציב בהתחדש בהדגשי מדיניות ההנהלה. 5) אישור ועדת כספים. 6) אישור מועצת העיר ולאחריו אישור משרד הפנים.

מבנה התקציב: הנחיות משרד הפנים קובעות שיטה אחידה ומחייבת לסיווג תקציב הרשות המקומית ולמספור סעיפי ההכנסה וההוצאה. תקציב הרשות מורכב מתקציב רגיל ומתקציב בלתי רגיל, תב"ר. את התקציב הרגיל ניתן להגדיר כתקציב למימון פעילויות שוטפות. לעומתו התקציב הבלתי רגיל מיועד לצרכי פיתוח. התקציב הרגיל יכול את כל סעיפי ההכנסה וההוצאה ברשות המקומית. בצד ההכנסות: ארנונה, השתתפות משרדי הנהלה ושונות. ובצד ההוצאות: שכר כולל פנסיה, פעולות, פירון הלוואות ומימון.

לעומתו יש את התקציב הבלתי רגיל, תב"ר. הוא כולל את כל ההוצאות וההכנסות בגין פעולות בתחום הפיקוח ומנוהל בנפרד, הן בספרי הנהלת חשבונות והן בחשבונות בנק נפרדים. על מנת לאשר תב"ר, אנחנו מביאים את הפרויקט לאישור במועצת העיר ולאחריו מעבירים לאישור משרד הפנים. צד ההכנסות כולל: השתתפויות משדי ממשלה, השתתפויות בעלים כמתחייב בחוקי עזר של הרשות המקומית, תרומות, הכנסות מקרנות הרשות, הלוואות, והכנסות ממכירת רכוש.

סקירת מצבנו הכספי, והשפעות עיקריות בצד ההכנסות ובצד ההוצאות: כפי שציינתי העירייה סיימה את שנת הכספים 2019 באיזון תקציבי. וכעת אפרט את ההשפעות העיקריות בתקציב 2020. ארנונה: ראשית ברצוני לציין כי תעריפי הארנונה קשיחים ומעודכנים מדי שנה, בהתאם הנוסחה הלוקחת בחשבון את מדד המחירים לצרכן ואת השכר הציבורי במשק, על פי חוק ההסדרים במשק המדינה. כל שינוי מעבר לכך הינו

מורכב, ודורש את אישורי משרד הפנים והאוצר. טוב וראוי היה כי הממשלה היתה מאפשרת גמישות בעניין, אך לא כך המצב. שיעור העדכון בתעריפי הארנונה לשנת 2020 – 2.58%. שיעור העדכון נקבע בהתאם לנוסחה הבאה: מחצית שיעור עליית מדד המחירים לצרכן ממאי '18 עד מאי '19, 0.65%. בתוספת מחצית שיעור עליית מדד השכר הציבורי – 1.93%. להלן נתוני הארנונה: הארנונה מהווה 53% מהכנסות העירייה. כלומר 218 מיליון שקלים. בשטח השיפוט של גבעתיים 24,000 יחידות מגורים, בשטח כולל של כ-2,350,000 מטר, המכניסים לקופת העירייה כ-133 מיליון שקלים וכ-2,100 יחידות עסקים ושירותים בשטח כולל של כחצי מיליון מ"ר, המכניסים לקופת העירייה 85 מיליון שקלים. תעריף ארנונה לעסקים גבוה משמעותית מתעריף ארנונה למגורים. ארנונה לעסקים כ-320 שקל למ"ר, לעומת ארנונה למגורים כ-67 שקלים למ"ר. תמהיל ההכנסות מארנונה – 39% עסקים ו-61% מגורים. רק לסבר את האוזן. בהרצליה, ראש העין ופתח תקווה, תמהיל ההכנסות הפוך מאצלנו. כ-60% עסקים ו-40% מגורים. בנוסף, דוגמה קיצונית יותר היא תל אביב, בה 75% הכנסות מעסקים ו-25% ממגורים. ולכן, חייבים לעשות הכל על מנת לשנות את התמהיל הזה ולדאוג לתוספת שטחי מסחר ומשרדים חדשים בעיר. אחרת או שבעתיד נצטרך לבקש להעלות את הארנונה, מה שאנחנו לא רוצים, או שנוריד ברמת השירותים, וגם את זה אנחנו לא רוצים. אי לכך, רק שיפור בתמהיל הכנסות העירייה על ידי תוספת שטחי משרד ומשרדים חדשים בעיר, כדוגמה מגדל השחר ומרכז מסחרי בורוכוב, והפרויקט החדש שנבנה בימים אלו בסיטי, וצפוי לאכלוס ב-2024 תוכל לשנות מציאות זו.

הנחות לפי זכאות. בהתאם להנחיות משרד הפנים, סכום ההנחות הניתנות מופיע בסכום זה הן בצד ההוצאות והן בצד ההכנסות. סכום זה הינו העלות הכוללת לעירייה בגין

הנחות על פי תקנות ההסדרים במשק ועל פי דין. לידיעתכם, גובה ההנחות שהעירייה מעניקה מופיע בספר התקציב ועומד על 35.5 מיליון שקלים, המהווים 14% מהיקף החיוב. להלן מספר דוגמאות. הנחות לאזרחים ותיקים – 5.5 מיליון. הנחות למקבלי גמלת סיעוד – 3 מיליון. הנחות לנכי רדיפות הנאצים – 2.5 מיליון. והנחות להורה עצמאי – קצת יותר ממיליון שקלים.

השתתפויות משרדי ממשלה: הכנסות העירייה ממשרדי ממשלה בגין שירותי חינוך ורווחה הן כ-106 מיליון שקלים. עיריית גבעתיים מוסיפה עוד 72 מיליון שקלים מתקציבה. חינוך – חינוך פורמאלי הוא במהותו שירות המועבר מגורם ממלכתי לציבור באמצעות הרשות המקומית. לצורך כך נקבעו מפתחות, סלי שירותים ותקנים ממלכתיים המותאמים לסדר היום המקומי. התקציב נבנה על בסיס צפי כמות הילדים וצפי הכנסות מהתשלומים השונים, ובהתייחס לתוכניות העבודה של מנהל החינוך. תחשיב ההכנסות ממשרד החינוך לרשות מורכב, לא רק בשל הצורך בתכנון המבוסס על צפי ואומדן של הרבעון האחרון של שנת התקציב בו מתחילה שנת הלימודים, אלא גם בשל התחומים המתוקצבים. שכר כוח אדם מפולח למגוון בעלי תפקידים המאוגדים בהסכמי שכר קיבוציים שונים. תקציב הפעולות נכלל למכלול רכיבים השונים במהותם אלו מאלו. חלק מתקציבי משרד החינוך מועברים בכיסוי יחסי. קושי נוסף בתקצוב הכנסות הממשלה עולה מן העובדה כי במרבית מן המקרים אין הלימה בין שיטת התקצוב של משרד החינוך למיצוי היעדים וההנחיות הפדגוגיות של תוכניות הלימודים הממלכתיים. עובדה זו, יחד עם איסור גביית תשלומים מהורים, למעט חוזר התשלומים הייעודי המאושר על ידי ועדת החינוך של הכנסת, מעמידה את הרשות במצב בו מדיניות עירונית וסדר היום הציבורי שבה משלימים את התקציב בהתאם לשירותי החינוך אותה מבקשת העיר להשקיע

במערכת. תחום החינוך הינו יעד מרכזי במערכת השיקולים העירונית, דבר הבא לידי ביטוי בהשקעת משאבים רבים מתקציב הרשות המקומית.

רווחה. תקציב אגף הרווחה מבוסס ככלל על 75% הכנסות ממשרד הרווחה, ו-25% השתתפות העירייה וכן גבייה מתושבים בהתאם לכללי הזכאות והוראות משרד הרווחה. בגבעתיים מגיעות ההכנסות ממשרד הרווחה לכדי 68% מסך ההוצאות, וכ-32% חלק העירייה, וכן יש סעיפי תקציב בהם מוסיפה העירייה, בהתאם למדיניותה ולצרכי תושביה, כך שבאותם סעיפים השתתפות העירייה היא 100%. ההשתתפות של משרד הרווחה עם העירייה וגודל התקציב המוענק לה מתבססים על מספר גורמים: מספר תושבים, רמה סוציו אקונומית ואפיונים ייחודיים.

בנושא דת, עיריית גבעתיים משלימה את תקציב המועצה הדתית כפי שמתקצב משרד הדתות, השלמה על פי חוק. והמסקנה, אילו התקציבים הממלכתיים היו ממומנים במלואם על ידי המדינה, כפי שאמורים להיות, לעירייה היה עודף תקציבי גדול, שמן הסתם היה משפר את איכות חייהם של תושבי העיר גבעתיים. במדינת ישראל האזרח משלם למדינה מס הכנסה ומע"מ, והמדינה אמורה לדאוג לחינוך, לרווחה, דת ולביטחון, שהם בהחלט שירותים ממלכתיים. כך גם בין התושב לעירייה. התושב משלם ארנונה והעירייה מספקת שירותים שונים כמו תאורה, גינון, תברואה וכיוצא בזה. כאשר לגבי התשלומים, החלוקה ברורה. מע"מ ומס הכנסה משלמים למדינה. וארנונה משלמים לעירייה. אבל כאשר צריך לתת שירות, התמונה שונה בכך שהמדינה דורשת מהעירייה לקחת מקופת השירותים המקומיים ולהשתמש בכסף למימון שירותים ממלכתיים. ובמקום שנהיה רק קבלן מבצע, אנו נדרשים להשתתף במימון שירותים אלו. הכנסות נוספות. מלבד הארנונה הכללית, שמהווה את עיקר הכנסות העירייה, קיימות

מספר הכנסות נוספות שהחשובות בהן: תשלומי חנייה – 20 מיליון שקלים. מתוכם 13.5 מיליון שקלים מחנייה. יש לציין שבהתאם למדיניות העירייה מחולקים לתושבי גבעתיים תווי חנייה ללא תשלום. וכן 3,500 שלטים המכניסים לקופת העירייה 4.5 מיליון שקלים משילוט ופרסום. בסיכום פרק ההכנסות ניתן לראות כי השינויים בו מחייבים אותנו למדיניות תקציבית מרסנת בצד ההוצאות, על מנת שנוכל להמשיך ולהבטיח את רמת השירותים הגבוהה הניתנת לתושבי העיר.

בצד ההוצאות: שכר ופנסיה. השכר הינו המרכיב העיקרי בהוצאות העירייה, בהיקף של 179 מיליון שקלים. כאשר 21.5% מהוצאות השכר הם תשלומים לפנסיונרים בסך 38.5 מיליון שקלים שאין בהם גמישות כלשהי. תקציב השכר הוא 140 מיליון שקלים, ללא פנסיה תקציבית, המהווה 31% מתקציב העירייה, ובהחלט נמוך מהרבה מאוד רשויות. תקציב השכר כולל מס שכר שלא נכלל בתלוש המשכורת, ביטוח לאומי, קרן השתלמות, קרן ידע, קופות גמל, פנסיה צוברת, ביטוחי מנהלים, השתתפות דמי חבר לאגודות מקצועיות, והשתתפות בדמי חבר לקרן מועדון שלך. הנושא הכי קריטי בסקטור הציבורי בכלל הוא נושא השכר. השכר גדל בגלל הצמדות אוטומטיות, בין היתר בין השכר הממוצע, שעלה בצורה משמעותית, ובין בהסכמי שכר שונים.

הוצאות. אגפי העירייה: חינוך, נוער, צעירים, תרבות וספורט – 173 מיליון שקלים, המהווים 38.5% מתקציב העירייה. במערכת החינוך בגבעתיים 83 גני ילדים, 2,500 ילדים. בתשעה בתי ספר יסודיים 5,650 תלמידים ובחמישה בתי ספר תיכוניים – 2,650 תלמידים. בשנים האחרונות ישנה עלייה מתמדת במספר התלמידים במערכת. עלייה זו מזמנת היערכות לקליטת התלמידים משכבות הגיל השונות. תקציב החינוך נבנה בין השאר בהתאם לגידול מספר התלמידים, תוך מענה לצרכיהם המגוונים. בנוסף יש לציין

כי קיימים תקציבי פיתוח גדולים בחינוך, שנמצאים בתב"רים.

רווחה. תקציב אגף הרווחה, שגם הוא מוכתב ברובו על ידי משרד הרווחה הינו 44 מיליון שקלים, המהווים כ-10% מתקציב העירייה. כפי שציינתי קודם, כשדיברתי על הכנסות, משרד הרווחה מממן 75% מעלות שירותי הרווחה, והרשות המקומית נדרשת להשלים 25% נוספים. בפועל העירייה מממנת כ-32% מההוצאות ולא 25, והנה הסיבות. (1) כוח אדם. משרד הרווחה משתתף רק בתקנים אשר נקבעו על ידו. (2) חישוב עלויות שכר. משרד הרווחה לא מכיר בכל ההסכמים המקומיים. (3) תקצוב חלקי. משרד הרווחה מתקצב חלקית או לא מתקצב בכלל פעילויות או פרויקטים כגון סיוע למשפחות במצוקה, סיוע לקשישים, מרכזים ומועדונים לקשיש, הוצאות תחזוקה באגף, והוצאות לצרכי מחשוב וכיוצא בזה. כמו כן בשנים האחרונות אנו עדים להמשך המגמה של עלייה בתוחלת החיים. על פי התחזית הדמוגרפית של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בעשור הקרוב תחול עלייה ניכרת באוכלוסיה בקרב גילאי 65 ומעלה. כך שהגידול המהיר באוכלוסיה לאחר פרישה נובע בעיקר מגידול עקבי בתוחלת החיים שעלתה ב-20 השנים האחרונות בחמש שנים בממוצע. עלייה זו צפויה להוביל לגידול ניכר ביחס התלות של האוכלוסיה המבוגרת ולהעלות במידה ניכרת את הוצאות התקציב לאוכלוסיה זו. משמעות הדבר שהיכולת שלנו להרחיב את תקציבי הרווחה ואת השירות לתושב ללא הגדלת נטל הארנונה וללא צבירת גירעונות תחייב מאמץ שילך ויגדל בשנים הבאות. אגף שפ"ע. סך הכל תקציב אגף שפ"ע 56 מיליון שקלים. מטרות האגף: אחזקת העיר ושדרוג גינות ציבוריות ועוד ועוד.

הנדסה ונכסים. העירייה משקיעה משאבים רבים בתחום ההנדסה והנכסים, שהוא מנוע צמיחה של העיר גבעתיים. יעדי המנהל. קידום תוכניות המתאר, קידום יוזמות תכנוניות

ותב"עות שאושרו עקרונית על ידי הנהלת העיר. קיצור זמנים במתן שירות לקהל. ניהול נכסי העירייה וכמובן שיפור סביבת העבודה במנהל. כולנו מאמינים ומקווים כי השקעה גדולה הנעשית היום בתחום זה תצליח גם לשפר את איכות חיי התושבים וגם להגדיל בעתיד את הכנסות העירייה.

תקציב מנהל ההנדסה, 25 מיליון שקלים. כמו כן, תקציבים משמעותיים וגדולים נוספים בתחום ההנדסה מופיעים בתב"רים.

הלשכה המשפטית. השנה הצטרפה אלינו עו"ד רנית בראון, היועצת המשפטית של העירייה. אתגרים רבים עומדים בפניה ואנו מאחלים לה בהצלחה. הלשכה המשפטית עוסקת במתן ייעוץ משפטי לכל אגפי העירייה, ייצוג העירייה בבתי משפט, הכנה ואישור חוזים והסכמים, חקיקה עירונית, ליווי ועדות העירייה השונות, ליווי מועצת העיר, ליווי ופיקוח על הליכים משפטיים שמתנהלים על ידי עורכי דין חיצוניים וליווי התביעה העירונית. סך הכל תקציב הלשכה המשפטית – 2,400,000.

סיירת ביטחון. פיקוח ושליטה וסיור העירוני. פיקוח על מאבטחי חברות השמירה, מתן מענה לתושבי העיר בנושא ביטחון. סך הכל תקציב סיירת ביטחון 2.5 מיליון שקלים. שירות לתושב. העירייה משקיעה משאבים רבים, הן באמצעים טכנולוגיים והן בתהליכי עבודה, על מנת לשפר ולייעל את השירות לתושב. סך הכל תקציב המרכז לשירות, ללא מוקד עירוני, 1,600,000.

אגף התחדשות עירונית. הוקם אגף חדש שתפקידו לסייע, לקדם ולהאיץ תהליכים בתחום ההתחדשות העירונית. סך הכל תקציב האגף – 1,600,000. החזר הלוואות. סכום פירעון ההלוואות השנתי בתקציב 2020 הוא 8.5 מיליון שקלים.

לעירייה עומס הלוואות לסוף שנת 2019 בהיקף של 80 מיליון שקלים. עומס ההלוואות הוא סך יתרות כל ההלוואות שעל העירייה לפרוע במהלך השנים הבאות. סכום זה נמוך יחסית. רק 18% מתקציב העירייה. כלומר נמוך בהרבה מהרף המירבי שמציג משרד הפנים, שעומד על 60%. חשוב לציין שההלוואות לא נלקחו למימון התקציב השוטף אלא לצרכי פיתוח. הוצאות מימון. עיריית גבעתיים אינה מצויה במשיכות יתר. לפיכך הוצאות בפרק זה הינן עמלות בנקים וכרטיסי אשראי בלבד.

מענקי איזון. מענק איזון הוא סכום המועבר ממשרד הפנים, שמטרתו להשלים פערים בין הכנסות הרשות לבין הוצאותיה, והוא מתבסס על נוסחה שכוללת את נתוני הרשות המקומית, על פי הדוחות המבוקרים ונתוני האוכלוסיה. כידוע, עיריית גבעתיים שייכת לפורום ה-15, אותן 15 רשויות חזקות, שאינן מקבלות מענקי איזון. לכן נטל התקצוב השוטף והפעילויות שנופל כולו על העירייה, שכידוע מממנת בנוסף חלק מהשירותים הממלכתיים.

תקציב 2020, נתונים כספיים. שכר – 179 מיליון שקלים. פעולות – 223 מיליון שקלים. פירעון מלוות – 8.5 מיליון שקלים. הוצאות מימון – 2 מיליון שקלים. הנחות ופטורים בארנונה – 35.5 מיליון שקלים.

הכנסות. הכנסות עצמיות - 305 מיליון שקלים. השתתפות משרדי ממשלה – 108 מיליון שקלים. ושוב, הנחות ופטורים בארנונה – 35.5 מיליון שקלים. כידוע, הנחות ופטורים מופיעים גם בצד ההכנסות וגם בצד ההוצאות. צורת רישום זו נקבעה על ידי משרד הפנים וההגיון שעומד מאחורי רישום זה, שהעירייה מממנת לצד ההוצאות את הפטורים וההנחות הנכנסים לרישום בצד ההכנסות.

סיכונים אפשריים במימוש התקציב. מטיבם של תקציבים, ובמיוחד של ארגונים גדולים

כמו עירייה, שהם נתונים לחסדי המציאות המשתנה. כפי שכבר נוכחנו לדעת, הפתעות רגולטוריות נופלות על הרשויות המקומיות חדשות לבקרים, ומקשות עליהן. חלק מהחלטות אלו אינן ניתנות לחיזוי, ויש להתמודד איתן כשהן קורות. והן הסיבה שבגללה יש לנו את היכולת לבקש שינויים תקציביים בזמן אמת. אולם ניסיון לחזות מהלכים מסוימים יכול בהחלט לשפר את מצבנו. דוגמאות: הנחה בארנונה בפרויקט פינוי בינוי; החלטת ממשלה לאיחוד תאגידי מים. ככל שהתאגיד יאוחד, העירייה לא תוכל ליהנות יותר מדיווידנדים מהם נהנינו בשנים האחרונות בזכות ניהול מצטיין של התאגיד. הקפאה וצמצום תקציבי פעולות בתקציב המדינה. יוזמות חקיקה המטילות נטל כספי על הרשויות המקומיות. תביעות ייצוגיות. שביתות במשק והסכמי שכר בין האוצר להסתדרות, המחייבים את הרשות המקומית ללא כל שיפוי או שיפוי חלקי בלבד מצד הממשלה. משבר בנדל"ן שיפגע באגרות והיטלים. מיתון במשק. מצב ביטחוני, וכמובן עכשיו התפשטות הקורונה. חלק ממקרים אלו מערערים את האימון בינינו לבין משרדי הממשלה, כאשר אנו יכולים לקום בוקר אחד ולגלות החלטה שתאלץ אותנו לבטל תוכניות שהובטחו לתושבים בשל התאדות מקורות המימון. אך מכיוון שמדיניות ראש העיר היא של שמירה וחיזוק השירותים המוענקים לציבור בכל תחומי החיים, הרבה מעבר למקובל, הרי שאף שאנו מקווים שלא יטילו עלינו גזירות, אנו חייבים להתכונן לכל מצב. וכמובן שייתכנו בעיות נוספות, בלתי צפויות, איתן נצטרך להתמודד.

לסיכום, מצבה הכלכלי של העירייה טוב. חוסנה הכלכלי של עיר נמדד על ידי מספר פרמטרים, כגון תמהיל הכנסות הרשות מארנונה, שטחי תעסוקה מניבים לנפש ורמת הוצאת שירותים לנפש. בשנים האחרונות הדוחות הכספיים מצביעים על איזון כלכלי וכך צפוי גם לגבי שנת 2020. מוסר התשלומים של עיריית גבעתיים גבוה. לעירייה אין

משיכות יתר בבנקים. עומס מלוות נמוך. אחוז גביית ארנונה משוטף, 94%. והכנסות עצמיות של העירייה הינם 305 מיליון שקלים המהווים 68% מהכנסות העירייה וללא הנחות הרשומות לצורך חשבונאי בלבד, כ-74% מההכנסות.

האתגרים העומדים בפני עיריית גבעתיים בתקציב 2020 הם רבים ומגוונים. והתקציב שמוצב בפניכם נבנה בקפדנות, על מנת לעמוד בהם בשנת התקציב הקרובה. (1) הגדלת ההשקעה בחינוך ורווחה. (2) שיפור השירות לתושב. (3) פרויקטים משמעותיים עם מנהלות, הסיטי, כורזין והסתדרות. (4) שיפור הביטחון האישי. (5) שיפור תהליכי הבנייה במנהל ההנדסה. וכמובן לבצע כל זאת תוך שמירה על תקציב מאוזן.

ומכן חברי המועצה, אני מבקש לאשר את התקציב לשנת 2020, בסך 448,807,000 ₪. את מסגרת האשראי בהיקף של 5% מהתקציב. לידיעתכם, בשנים האחרונות לא ניצלנו מסגרת זו. אך אנו זקוקים לה למקרים חריגים ולא צפויים. בשם אגף הכספים והחבר'ה שיושבים פה, אני מודה לכם על תמיכתכם ועזרתכם באישור תקציב 2020 ומאחל שנה בריאה, מוצלחת ומאוזנת. תודה.

מר רן קוניק: טוב, תודה לגזבר. כל מה שהוא מדבר בשנה שלמה הוא דיבר בנאום הזה. אני אתייחס לקראת ההצבעה גם מספרים מילים. עכשיו נעבור לשאלות, הערות. האופוזיציה קודם.

גב' ויני וולפסון: אז קודם כל, כל הכבוד, שלומי. ממש הצגת את זה בפירוט ואריכות. היתה לי שאלה. אמרת מה הגידול של התקציב השנה לעומת שנה שעברה. אני לא זוכרת באחוזים.

מר רן קוניק: 7%.

גב' ויני וולפסון: אוקיי, בסדר.

מר רן קוניק: כן, מי רוצה? מישהו, הערות, שאלות?

גב' ויני וולפסון: אני רוצה להתחיל קודם כל באמת שמחתי לראות שיש גידול. קודם כל תודה, שלומי, כמו שאמרתי. אני אתייחס לאחד הדברים החיוביים שראיתי, שיש באמת גידול, כמו שדובר בוועדה של תקציב של איכות הסביבה. כל הכבוד. מצוין, כל הכבוד לך. בדיוק לזה צריך להשתמש בכוח פוליטי. באמת כל הכבוד. רציתי לשאול, כי לא באמת ראיתי, אבל לא מצאתי את זה, בטח שלא הצלחתי למצוא, האם הצלחת גם עם התקן של החינוך?

מר רן קוניק: השאלה היא לאביעד?

גב' ויני וולפסון: כן, כי הוא בטח מתמצא בתקציב שלו.

מר רן קוניק: בואי נשמע קודם את כל השאלות.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אז רציתי לדעת אם יש העלאה בתקן של החינוך בתוך מחלקת

הקיימות באיכות הסביבה, שזה חצי משרה. האם זה עלה והאם זה מופיע בתקציב. ראיתי גם באמת שיש העלאה בתקציב של הצעירים. באמת מצוין. לא הבנתי משהו בנושא של הנוער. אני פשוט מסתכלת על הדברים שהיו ככה יותר קרובים לליבי. לא הבנתי, או שלומי, לצורך העניין. יש העלאה בתקציב של תנועות הנוער.

מר שלומי שפירא: תשאלו כל השאלות, נרשום, נענה אחר כך.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אני אשמח לראות מה התקציב. כי ראיתי את זה בשני מקומות ואחר כך ראיתי שזה נגרר. אני ארשום, אשמח לקבל את זה. ראיתי שיש העלאה אבל לא הצלחתי להבין כמה. רציתי לשאול בנושא של תרבות. קודם כל, יש לי סעיף שמאוד חשוב לראות. סעיף 237. תקבולים והחזר הוצאות בשנים קודמות. יש פה העלאה בהכנסות. אם מישהו מסתכל, מאוד משמעותי. אז מאוד חשוב לראות על מה מדובר. כי קיבלנו כבר הערה של משרד הפנים.

מר שלומי שפירא: זה ארנונה כבאות. זה בית המשפט.

גב' ויני וולפסון: זו תביעה של בית המשפט. האם זו הנחת יסוד שאולי נרוויח בזה? או

שאנחנו כבר יודעים, קיבלנו את הכסף. יפה.

מר רן קוניק: חבר'ה, כשמסיימים את השאלות, עונים בסוף. יענו לך על הכל, אבל שיהיה

מסודר.

גב' ויני וולפסון: סבבה, הנה, כבר ענו. בסדר גמור. אני רוצה לעבור לנושא של הוצאות

תרבות ופנאי. קודם כל ראיתי, יש באמת 400,000 שקל לחגיגות מאה שנה, שזה בעצם

עוד שנתיים, אם אנחנו לא טועים. אני רוצה לדעת באמת על מה מדובר. ראיתי

שהתקציב מתאים לדיון שהתקיים לגבי איפה נמצאים כל האירועים. בעצם נאמר, אני

זוכרת באחת הישיבות הארגוניות בתחילת השנה, שכל האירועים, לא משנה אם זה

בגמלאים, בצעירים, או בכל דבר, בעצם כיוון שהם יוצאים מהתקציב העירוני, מתבצעים

על ידי אגף התרבות, אגף האירועים.

ואז בעצם אני מבינה שכל האירועים האלה באמת מתבצעים תחת האגף. ואז אני רואה

שיש פה העברה לקהילתיים של 346 אלף, והשאלה למה. האמת שזה לא חדש. כולם

יודעים שזה לא אישי, אור-לי. אין איזה קשר. אבל שנים, באמת שנים שאני חוזרת

ואומרת 'למה אנחנו צריכים את קהילתיים'. בסופו של דבר, בתחילת הדרך, אני זוכרת

את הדיון הראשון שהיה סוער בכל ההתנגדויות. אז נאמר, תשמעו, בסוף קהילתיים עם

השנים תוכל להביא את הרווחים. ועם הרווחים האלה אנחנו נוכל לקיים יותר אירועים,

יותר תרבות, יותר פנאי ויותר דברים. עם השנים עברנו, ובאמת גם כשהייתי חברה

בדירקטוריון לא מעט פעמים, ובעצם אנחנו רואים את קהילתיים גדל. הגירעון גדל. בשנה

האחרונה ראינו שהגירעון גדל עוד יותר. ראיתי את התקציב. יש גירעון. ואז אני רואה,

שנייה, תוכלי לתקן אותי.

מר רן קוניק: אור-לי, תתייחסי אחר כך.

גב' ויני וולפסון: יש גירעון ואני שואלת באמת מה קרה. ואז אני שואלת, אנחנו ממשיכים

לתקצב, רק בתקציב יותר גדול את קהילתיים, ואני שואלת למה אנחנו צריכים את זה.

הרי יש לנו אגף אירועים ויש לנו את בית ראשונים, עם הנהלה ועם כוח אדם שהם

עובדים בזה. ויש לנו את הספריות שמנהלים את הספריות עם כוח האדם שלה ועם

התקציבים שהיא מקבלת ממשד החינוך וכו'. ויש לנו את הקונסרבטוריון, שבאמת

התקציב שלו יציב למדי. נראה לי קצת יציב מדי. ואז אני באמת אומרת, מבקשת לעשות

הרהור, שוב להרהר על הדבר הזה ולנסות לעשות סדר. כי אני רואה ששנה אחרי שנה

אנחנו משלמים יותר ויותר לקהילתיים.

נראה לי ששם, אם דיברנו על תקציב, אני אומרת שיש המון המון תקציבים טובים, דברים

שעלו. אני חושבת שפה זה פחות מוצדק. אני חושבת שגם התקצוב של האירועים נראה

לי מאוד מנופח, מאוד גדול, מאוד גרנדיזוי. לא ברור, אפילו את ה-400,000, אם

החגיגות הן בעוד שנתיים, אז אנחנו מתחילים להתכונן אליהם, כאילו שנתיים קודם. אבל

באמת, אני אומרת מעבר לכל, אולי תשכנעו אותי שצריך להשקיע יותר בתרבות, מעל

לכל הדברים האחרים. אפילו באחוזים. אני שואלת למה אנחנו ממשיכים לעשות העברות

לקהילתיים.

מר רן קוניק: בסדר, ויני. שאלת את זה. אנחנו נענה.

גב' ויני וולפסון: זהו, תודה רבה. אני אדבר אחר כך עוד.

מר רן קוניק: כמה שאת רוצה. רק לא צריך שלוש פעמים אותה שאלה. מי עכשיו?

ד"ר ניר קורן: תודה רבה. רציתי להתייחס ולשאול לגבי הוצאות הדוברות. אנחנו דיברנו

בפתח הדברים על זה שאנחנו נורא מצומצמים ושנחנו עומדים בפני גם תקופה שהיא

לא ידועה מבחינה תקציבית. אז רציתי לשאול מהן ההצדקות התקציביות להגדלת תקציב

הדוברות בכמעט מיליון שקלים, 950,000 שקלים. זה לגבי זה. ומעבר לזה עוד שאלה ברמת העדר ידע. בכלל, חוזר לאורך כל התקציב, במקומות מסוימים, כל מיני סעיפים שאני יכול להתעכב עליהם אחד אחד עכשיו, אבל שהם לא מובנים. ההגדרה שלהם היא קצת כללית. כמו 'קרן גבעתיים', כל מיני דברים כאלה. אז אני אשמח להבהרות של דברים שהם פשוט לא מובנים ברמה הטכנית, שהסעיף הוא כללי מדי. אני אעביר את רשות הדיבור לגלית, ואז אני אמקד בכמה כאלה.

מר אורי קרמן: בנוסף לאמירה של ניר על הדוברות, יש לי עוד שאלה, שוב בעניין של איך מחלקים את התקציב. אמרנו, מצומצמים וככה. אבל הדברים שעלו בצורה הכי משמעות פה, דוברות כמעט מיליון שקל.

מר רן קוניק: לא מצומצמים. יש גידול של 30 מיליון בתקציב. לא אמרו מצומצמים.

מר אורי קרמן: סדר העדיפויות הוא כזה,

מר רן קוניק: סדר עדיפויות הוא משהו אחר,

מר אורי קרמן: סדרי העדיפויות הוא כזה שסעיף הדוברות עלה ב-30%.

מר רן קוניק: התקציב לא קוצץ השנה. הוא עלה ב-30 מיליון שקלים.

מר אורי קרמן: ההנהלה, התקציב עלה במיליון שקל כמעט. משרד המנכ"ל, גם כן, נכון?

נדמה לי עלה ב-900,000 שקל. יש פה, הכסף נשפך בדיוק על המקומות האלה. והולך קצת פחות על המקומות הנכונים, בעיני. רציתי לשאול ספציפית, ראיתי שבתלמה ילין היו 150,000 שקל בשנתיים האחרונות. גם דיברנו על הדבר הזה בישיבה הקודמת, אבל פתאום יש 650,000 שקל.

למה התקציב הזה מיועד? האם זה יהיה התקצוב של תלמה ילין מעכשיו ואילך? האם זה חלק מתוכנית הבראה? ואם כן, אז בואו נראה אותה. או שזה פשוט כסף שמיועד לכיסוי הגירעון, בגלל הכישלון הניהולי של העמותה. על מה הולך החצי מיליון שקל האלה. זה

מצוין להציל את תלמה ילין, אבל האם זו חלק מאיזו תוכנית שבאמת תציל את בית הספר? עוד דבר קטן ומשעשע, שראיתי שיש בתי הספר של הקיץ, שזה מאוד נחמד. יש פה בהכנסות מוסבר פה מאיפה התקציב. יש 1.5 מיליון שקל מההורים. ועוד 700,000 שקל מהמדינה. בהכנסות זה כתוב כ-2,200,000, אם אני זוכר נכון. ולעומת זה בהוצאות פתאום מתברר שזה קצת פחות. זאת אומרת עיריית גבעתיים מתכוונת להרוויח על ההורים בעניין של בתי הספר של הכסף. זאת אומרת זה יעלה פחות ממה שההורים ישלמו, שזה סעיף מעניין.

מר רן קוניק: זאת היתה שאלה או אמירה?

מר אורי קרמן: זאת היתה שאלה, כן. האם יש סיבה למה -

מר רן קוניק: אה, לא, זה נשמע שאתה גם עונה.

מר אורי קרמן: למה עיריית גבעתיים מתכוונת להרוויח כסף, אמנם זה רק 90,000 שקל, אבל עדיין, על ההורים, במסגרת בית הספר של הקיץ. מה הרעיון של זה? רציתי לשאול לגבי, אני לא בטוח איך קוראים לזה, תקנו אותי אם אני טועה. הבוקרונים של החגים. שהמדינה לא מממנת, אני מבין, עכשיו. מה שהיא מימנה בעבר. ועכשיו לא מממנת. בערים אחרות יש סבסוד לזה. לא הצלחתי להבין האם התקציב הזה כולל סבסוד של הבוקרונים.

מר רן קוניק: חברה, מי שמשמעם יכול לצאת. רק לא להפריע.

מר אורי קרמן: זהו בינתיים.

ד"ר גלית לנדסהוט: טוב, האמת שלי אין שאלה אלא יותר, אולי זה יוביל לשאלה. יותר

הערה. אני חושבת שבאמת השירות החשוב ביותר שרשות נותנת לתושבים שלה זה חינוך, וכמובן שהדבר הראשון שניגשתי לבדוק בתקציב זה את תקציב החינוך. הצטערתי לגלות שביחס לרשויות אחרות באשכול 8 עיריית גבעתיים לא משקיעה את האחוזים

המקסימאליים האפשריים בחינוך. לפי תקציב 2020 ההשקעה של העירייה תהיה 12.9% בגבעתיים, לעומת מודיעין שמשקיעה 14.5% ורמת גן שמשקיעה 15.1 וגם הרצליה. זה מצער אותי מאוד. אני מצטרפת למה שאורי אמר קודם. סדר העדיפויות כאן לדעתי בעייתי. חינוך צריך להיות במקום הראשון. פעם זו היתה הסיסמא של העיר. לצערנו זה לא המצב בשטח. וזה עצוב לי מאוד.

מר רן קוניק: כן, ניר, רצית סיבוב שני? יש לכל אחד 10 דקות. אנחנו לא עושים את זה בפניג פונג, וויי. סיימתם את השאלות? לא יהיו אחרי זה שאלות. יש לכך אחד זמן לדבר. ככה זה עובד. לכל אחד יש 10 דקות. יכול גם לדבר, גם להגיד וגם לשאול. ואחרי זה ניתן תשובות.

גב' ויני וולפסון: בישיבות תקציב?

מר רן קוניק: נו?

גב' ויני וולפסון: זה לא 10 דקות, אבל אני בטוחה שרנית תוכל להגיד לך.

מר רן קוניק: אולי זה עוד חמש דקות.

עו"ד רנית בראון: סעיף 34(ג), בכל הקשור לתקציב העירייה יוקצב זמן של 10 דקות לכל דובר ולא יותר משעה אחת לכל סיעה.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אז מה גובר על מה?

עו"ד רנית בראון: 10 דקות לכל דובר.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אז לא עברנו 10 דקות. אז יש לנו עוד חמש דקות.

מר רן קוניק: את יכולה לדבר, זה לא העניין. אני מדבר על הטכניקה. תרכזו את מה שאתם אומרים, תדברו כמה זמן שצריך. הגזברים יענו ונתקדם. לא פינג פונג.

גב' ויני וולפסון: אז אנחנו נוכל להגיד את דעתנו על התשובות.

מר רן קוניק: אני מסביר לך פעם שלישית שזה לא עובד ככה. פשוט את הסבב -

גב' ויני וולפסון: רן, לא באנו רק לשאול, אלא באנו לתת הערות.

מר רן קוניק: אז תעירי.

גב' ויני וולפסון: תיתן לנו תשובות על מה ששאלנו.

מר רן קוניק: ויני, בינתיים אני מנהל את הישיבה. כמו שמנהלים אותה כל שנה, כולל ב-

20 שנה האחרונות שישבת פה. יש לכם זמן לכל חבר מועצה להגיד גם את דעתו על התקציב, וגם לשאול שאלות. השאלות ייענו אחת לאחת על ידי הצוות. אחרי שהם עונים מתקדמים למישהו אחר. זה לא פינג פונג.

גב' ויני וולפסון: אז אני מבקשת לקבל תשובות על השאלות, כדי שנוכל להגיד את דעתי.

אני לא רוצה להגיד את דעתי לפני שקיבלנו תשובות.

עו"ד אביעד מנשה: אף אחד לא אומר שלא תקבלי תשובות.

גב' ויני וולפסון: הכל טוב. אביעד, אני ממש מבינה.

מר רן קוניק: אני חוזר בפעם האחרונה. אני גם מתפלא עליך, כי ככה זה תמיד עובד.

גב' ויני וולפסון: אני מתפלא עליך שאתה מתעסק במשחקים כל כך קטנים. פשוט תיתן

לנו תשובות ונמשיך את הדיון.

מר רן קוניק: אנחנו נמשיך את הדיון אבל את לא תוכלי אחרי זה לדבר. שוב, זה מה

שאני מסביר לך. פעם רביעית.

גב' ויני וולפסון: למה אני לא יכולה להמשיך לדבר?

מר רן קוניק: כי יש לך את הזמן שלך עכשיו. הוא לא זמן שמחולק לחלקים. יש לך את

הזמן גם להביע את דעתך וגם לשאול שאלות. אחרי זה יש תשובות ואחרי זה הצבעה.

ככה זה עובד.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אז אנחנו נעבור עוד פעם ואנחנו נגיד את דעתנו על הכל אחד

מהנושאים. אז דעתי,

מר רן קוניק: יש לך בעיה בהבנה?

גב' ויני וולפסון: לא, לא, לי אין בעיה בהבנה. יש לך בעיה בהצגה.

מר רן קוניק: אני אומר פעם חמישית. אחרי שהתשובות -

גב' ויני וולפסון: רן, לא מעניין אותי מה אמרת.

מר רן קוניק: זה יפה שזה לא מעניין אותך. אבל בינתיים מי שקובע פה איך זה מתנהל

זה אני, לא את. אני עונה לך עכשיו פעם שישיית. ברגע שייגמרו לך השאלות עכשיו, והזמן שלך לדבר, יותר את לא מדברת בישיבה הזו. עונים תשובות ומצביעים. יש לך את הזמן שלך. יש לכם שעה לכל הסיעה גם.

לפי מה שאמרה היועצת המשפטית. לדבר, להגיד מה שאתם רוצים, לשאול את כל השאלות שאתם רוצים. לאחר מכן התשובות ניתנות. לא מוצאות חן בעיניך התשובות, תעשי איתן מה שאת רוצה. אבל הדיון לא ממשיך אחרי זה, אחרי התשובות. מסביר לך פעם שביעית.

גב' ויני וולפסון: אז רן, אז עכשיו אנחנו נבוא ונאמר את דעתנו לדברים ששאלנו גם לפני שקיבלנו תשובות, כיוון שאתה לא נותן את האפשרות, אין בעיה.

מר רן קוניק: לא, אחרי התשובות תוכלי להביע את דעתך בדרכים המקובלות. לא אחרי התשובות.

גב' ויני וולפסון: אז אני אומר מראש שאני חושבת שהתקציב שהוקדש לתרבות הוא מוגזם. הוא מנופח. הוא מנופח בשביל להעביר תקציבים לשנת 2022 למאה שנה. אני אומר שבאמת שוב ושוב, שנה אחרי שנה, תקציב קהילתיים גדל ללא צורך, כי היה צריך לחזור להיות אגף בעירייה, אגף האירועים, שכבר ככה מתקיים הדבר. הרי הצבענו על זה. יש אגף אירועים, אז אין שום צורך לקהילתיים. אשמח לדעת שאכן התקציב של

איכות הסביבה לא רק גדל בפעולות אלא גם בתקנים, וזה הגיע באמת לתקן של 100% וזה מאוד חשוב. אשמח לדעת שאכן, אבל כיוון שזה לא קיים אז חבל ועצוב. אבל אנחנו נמשיך לדבר.

ד"ר גלית לנדסהוט: פשוט אם אי אפשר יהיה לחזור אחר כך עם שאלות אז אני אעשה את זה נורא פשוט. אני מבקשת לעבור סעיף סעיף בתקציב ולקבל הסבר על כל אחד מהם.

מר רן קוניק: את יכולה לבקש הכל. יש לך גם שעה שלמה לכל הסיעה. אני מסביר משהו שהוא לא חדש פה.

ד"ר גלית לנדסהוט: אני מבינה את מה שאתה מסביר. אז אני אומרת,

מר רן קוניק: זה לא משהו חדש, זה לא משהו אישי, ככה זה עובד. מרכזים את כל השאלות.

ד"ר גלית לנדסהוט: אני מבינה. לכן מכיוון שייטכן ולא תינתן זכות דיבור בהמשך, וייטכן שכתוצאה מהתשובות שנקבל תהיינה שאלות נוספות, וכפי שאתה אומר, לא יינתן זמן לשאלות נוספות, אני מבקשת לעבור סעיף סעיף בתקציב ולקבל הסבר עבור כל אחד מהסעיפים. מן הראשון ועד האחרון.

מר רן קוניק: אוקיי. בואו נתחיל. קדימה. תעברו על כל הסעיפים. יש עוד שאלות, גלית? עוד שאלות? אורי?

מר אורי קרמן: קודם כל, באמת רן. כל הכבוד על, אני לא יודע איך זה התנהל בשנה שעברה. אני לא הייתי פה בשנים קודמות.

מר רן קוניק: זה בדיוק ככה מתנהל תמיד.

מר אורי קרמן: זה מאוד מתאים לך,

מר רן קוניק: בלי הטפות מוסר. אורי, בלי הטפות מוסר. מרכזים את השאלות, עונים.

עזוב.

מר אורי קרמן: רגע, רגע, מר קוניק, ... עכשיו לדבר,

מר רן קוניק: אבל אל תטיף לי מוסר.

מר אורי קרמן: למה לא?

מר רן קוניק: ככה.

מר אורי קרמן: מה זאת אומרת?

מר רן קוניק: אתה לא אבא שלי ולא המחנך שלי. דבר עניינית.

מר אורי קרמן: לא, אני אפוזיציה שלך ואני חושב שזה מביך ומביש -

מר רן קוניק: אז דבר לעניין.

מר רן קוניק: אז תהיה מובך ומובש.

מר רן קוניק: לא, אתה צריך להיות מובך ומובש.

מר רן קוניק: אני לא מובך ולא מובש. אנחנו עושים ישיבת תקציב ולא קרקס.

מר אורי קרמן: מובך ומובש מאיך שאתה מנהל את הישיבה.

מר רן קוניק: לא קרקס. אתם באתם לעשות קרקס ופרובוקציות.

מר אורי קרמן: תקציב החינוך עולה בשברי אחוז,

מר רן קוניק: לא, אתם תקבלו תשובות לכל דבר. תרכזו את כל השאלות, תקבלו

תשובות. לא קרקס ולא פרובוקציות.

מר אורי קרמן: תקשיב, או שאתה רוצה לתת לכך אחד זמן לדבר, ואחרי זה לסתום לו

את פה,

מר רן קוניק: תדבר עניינית, אל תטיף לי מוסר אישית. לא באנו לשמוע את הטפות

המוסר שלך.

מר אורי קרמן: אתה לא תגיד לי מה להגיד.

מר רן קוניק: אני אגיד לך. אתה לא תטיף מוסר.

מר אורי קרמן: בנוסף לזה שאתה לא רוצה דיון, אתה גם רוצה להגיד לי מה מותר לי

להגיד ומה לא מותר לי להגיד?

מר רן קוניק: כן. אתה לא תטיף מוסר. לא באנו לשמוע את הטפות המוסר שלך.

מר אורי קרמן: אה, מה אתה אומר?

מר רן קוניק: בדיוק, מה שאתה שומע, כן. אתה יכול לדבר עניינית? שהדברים ענייניים?

מר אורי קרמן: אני יכול לדבר רק עניינית. לא, מי שלא ענייני פה זה אתה.

מר רן קוניק: יש לך דברים ענייניים לנושא התקציב? אנחנו רוצים לשמוע את מה שאתה

אומר.

מר אורי קרמן: בנושא התקציב, העובדה שתקציב החינוך עולה פה בשבר של אחוז,

אולי, לא יודע כמה, אפס נקודה כלום אחוז, ולעומת זה תקציב ההנהלה, המנהלה, הדוברות, זה מה שהעירייה הזאת רק יודעת לעשות, דוברות, אז התקציבים האלה עולים בעשרות אחוזים, 30%, 40%, זה פשוט מראה מה זה עיריית גבעתיים של רן קוניק. מה אתה יודע לעשות.

מר רן קוניק: אוקיי. סבבה.

מר אורי קרמן: וחברי הקואליציה שאתם הולכים להצביע בעד התקציב הזה, אני מתאר

לעצמי, כי אין לכם שאלות, לאף אחד בוועדת הכספים לא היתה שום הערה על התקציב,

רק שתדעו, לזה אתם מצביעים. אתם מצביעים לעלייה של עשרות אחוזים במנהלה

ודוברות, זה מה שעיריית גבעתיים צריכה, יחסי ציבור. וכלום עלייה בחינוך. וזה אתם

מוסיפים חצי מיליון שקל, אין לכם מושג בכלל על מה. לא מעניין אתכם.

גב' אור-לי ניב: אורי, למה אתה אומר לא מעניין אותנו? למה לא מעניין אותנו?

מר אורי קרמן: אני מדבר עכשיו.

גב' אור-לי ניב: אורי, אל תכניס לנו מילים לפה. אנחנו ישבנו שעות ארוכות על התקציב

הזה. ושאלנו המון שאלות. זה עניין שלנו מה אנחנו מצביעים ולא שלך.

מר רן קוניק: בסדר, אור-לי. מותר לו להגיד את זה.

גב' אור-לי ניב: לא, לא, מה זה מותר לו?

מר רן קוניק: ביקורת עניינית מותר לו.

מר אורי קרמן: ... הגוש של גבעתיים.

גב' אור-לי ניב: מה זה?

מר אורי קרמן: חצי מיליון שקל הולך, אין לכם מושג על מה.

גב' אור-לי ניב: יש לנו מאוד מושג.

מר אורי קרמן: לא יודע. יש לכם מושג, אז בואו נדבר על זה. אני באמת מתבייש

במועצה הזאת ובחברי הקואליציה, שזאת דרך הפעולה, וגם בראש העיר, שאני מטיף לו

מוסר על איך שהוא מנהל את העיר.

מר רן קוניק: זה כבר שמענו, שאתה מתבייש בזה.

גב' ויני וולפסון: אני חושבת שבעיקר, עזוב את הקואליציה, זה תרגילים של רן שהוא לא

מסוגל לנהל ישיבה בלי למצוא איזה קטע או איזה תרגיל או איזה פרפראות תקשורתית,

כמו שאתה קורא לזה.

מר רן קוניק: אני לא מסוגל. את מסוגלת. פרפראות? אני בחיים לא השתמשתי במילה

הזאת.

גב' ויני וולפסון: כן, פרפראות תקשורתיות.

מר רן קוניק: פרפראות? מה זה פרפראות?

גב' ויני וולפסון: לא יודעת, אתה משתמש במושג הזה.

גב' אור-לי ניב: אולי על זה הולך התקציב של הדוברות.

גב' ויני וולפסון: חבל שאתה לא מסוגל לעמוד בדיון תקציב מסודר, לשמוע את הטענות בצורה מסודרת. חבל, חבל. אבל אנחנו נמשיך לומר את הדברים. סדר העדיפויות פה לא נכון. הבזבז הפוליטי הוא לא נכון. אמרתי דברים טובים.

ד"ר ניר קורן: אני מנסה עוד פעם להבין לגבי מה שאמרת, לגבי המתודולוגיה של איך יתנהל הדיון. אנחנו שאלנו שאלות כדי לקבל תשובות עובדתיות. יכול להיות שבעקבות התשובות העובדתיות שנקבל יהיה לנו מה להעיר, הערות אידיאולוגיות, הערות פוליטיות, לגבי האופן שזה. ואתה אומר שאנחנו לא נוכל להעיר את זה בדיעבד? אני לא הייתי 20 שנה בדיוני תקציב. אני הייתי בדיון תקציב רק בשנה שעברה. הוא לא התנהל באופן הזה. הוא התנהל בצורה של דיון. המיקרופון הלך ממני וחזר ממני. יכולתי לשאול. הניסיון שלך להשתיק פה את הדיון,

מר רן קוניק: אני לא משתיק. אתה יכול לשאול את כל השאלות שאתה רוצה ותקבל תשובות.

ד"ר ניר קורן: אני מבין שאתה אומר שאני יכול לשאול -

מר רן קוניק: ואין עכשיו ויכוחים עם אנשי הגזברות. אחרי זה תשאל שאלות, תעשה מה שאתה רוצה. ככה זה היה תמיד, ניר. אני לא זוכר מה היה בשנה שעברה.

ד"ר ניר קורן: אני לא מתווכח עם אנשי הגזברות. אני מתווכח עם האופן שבו אתה מבקש לנהל את הדיון הזה, שבו ב-40 דקות הראשונות של הדיון אנחנו נוכל להעיר הערות,

מר רן קוניק: ולשאול שאלות.

ד"ר ניר קורן: ואחרי זה על התשובות שנקבל לא נוכל להגיד כלום. לא נוכל להתייחס בצורה אידיאולוגית, לא נוכל להגיד משהו על סדרי העדיפויות. אני שאלתי שאלה, לדוגמה, תקציב הדוברות שעלה ב-900, וכמעט במיליון שקלים,

מר רן קוניק: תקבל על זה תשובה.

ד"ר ניר קורן: ובעקבות התשובה שאני אקבל אני ארצה להעיר עוד הערות. וזו זכותי כחבר מועצה. אתה ראש העיר, אתה מנהל את הדיון, אבל את הלא עושה לנו טובה שאתה נותן לנו לדבר.

מר רן קוניק: אני מסביר לך שזה לא עובד ככה. מה לעשות. אתה יכול להעלות את זה, ניר, אני מסביר לך. אמרת בעצמך שאתה רק שנה פה. אני אסביר לך. התקציב היום עולה לאישור. אתם יש לכם את הזמן גם להעיר הערות על סמך התקציב, וגם לשאול שאלות. אל תפריעי לי. ואחרי זה -

ד"ר ניר קורן: יש הערות המשך, יש התייחסויות לתשובות שנקבל.

מר רן קוניק: לא בישיבה היום.

ד"ר ניר קורן: זה הדבר הכי אלמנטרי בניהול של דיון.

מר רן קוניק: אז אני מסביר לך שזה לא עובד ככה בישיבת תקציב.

עו"ד אביעד מנשה: אבל ניר, אף אחד לא סותם לכם את הפה, ואף אחד לא אומר לכם

לא לשאול. נאמר לכם כמה פעמים פה, כולנו -

מר רן קוניק: טוב, אם תהיה לך שאלה או אמירה, אתה יודע מה, ניר, אם תהיה לך

אמירה או שאלה מהותית, הנה, אני פותר לך בעיה.

ד"ר ניר קורן: אני רוצה להצטרף לבקשה של גלית, שיסבירו לי את סעיפים 1 עד,

מר רן קוניק: אין בעיה להסביר את כל הסעיפים. ואם זה מאוד ...

ד"ר ניר קורן: 1 עד 1,627, אני מבקשת לדעת פירוט על הדבר הזה.

מר רן קוניק: אם תהיה לך שאלה מאוד מהותית אחרי התשובות, יתאפשר לך לשאול

אותה. בסדר?

ד"ר ניר קורן: תודה רבה לראש העיר שמרשה לחבר האופוזיציה לדבר -

מר רן קוניק: לא קשור לאופוזיציה ולא קשור לקואליציה.

עו"ד אביעד מנשה: אתם מתנשאים ואתם מזלזלים בנו.

מר רן קוניק: אין שום קשר לאופוזיציה ולא לקואליציה. אין שום קשר. אתם רוצים

להתייחס לתשובות? אבי. לפי הסדר.

מר אבי לוי: אני מענה לשאלות שקשורות לחינוך ולנוער. תקציב הנוער גדל ב-200,000

שקלים. והיתה תוספת של תנועת הנוער בעוד 8,000 שקלים. סך הכל 208,000 שקלים.

גב' ויני וולפסון: תקציב תנועות הנוער זה 8,000 שקל ...

מר אבי לוי: מ-32 ל-40 אלף. מה ששאלת לגבי החזר הוצאות שנים קודמות, זה תביעת

הכבאות. הכסף בקופת העירייה. לגבי העברה לקהילתיים, ששאלת לגבי הגידול. זה

נובע למעשה משני סכומים. סכום אחד זה פרשו שתי ספרניות והלני שמאי, מדריכה.

שהכסף נחסך בקופת העירייה ומועבר לקהילתיים שיעסיקו שתי ספרניות ומדריכה.

הסכום השני זו תוספת שניתנה לקהילתיים בגין שחיקה בהסכמי שכר ועלויות שכר שהיו

בשנים האחרונות. אז זה ניתן לקהילתיים. נושא של ההנהלה שם, יש שם פשוט סעיף

חדש של צרכים מיוחדים, שנכנס לסעיף ההנהלה, ולכן הגידול.

מר רן קוניק: ומה הסכום שלו?

מר אבי לוי: חצי מיליון שקלים.

מר רן קוניק: תגיד את הסכומים. אחר כך הוא יגיד שהנהלה גדלה במיליון שקלים,

החכמולוג הזה.

מר אבי לוי: לא. זה סכום מיועד וצבוע.

גב' ויני וולפסון: זה חלק מהפרוטוקול -

מר רן קוניק: כן, זה חלק מהפרוטוקול, כן.

גב' ויני וולפסון: רן, אני מציעה לך לקחת משהו להתחיל להירגע לפני ישיבות. אתה

מאבד את זה. חבל.

גב' אור-לי ניב: אתם שמעתם איך אתם מכנים את ראש העיר? ויוי, על מה את מדברת?

אורי, אתה מדבר? אתה שמעת איך אתה מכנה? תתבייש לך. תקשיב לפרוטוקול. הוא אמר שזה מביך. אגב, לא רק היום. איך הוא כינה? שקרן? כמה פעמים אמרת שקרן? אז חכמולוג זה לא רחוק. תקשיב לכל הפרוטוקולים. בוא נקשיב אתה ואני ביחד. אני מזמינה אותך.

מר רן קוניק: חכמולוג זה תיאור זה, זו לא איזה קללה או משהו.

מר אבי לוי: אפשר להמשיך לענות?

ד"ר ניר קורן: אבל גם לא אמרת שזה לא בסדר. אני לפני 90 יום שלחתי מכתב לראש

העיר, שיתייחס להתבטאויות מחזיק תיק החינוך שלו, ועדיין לא קיבלתי אפילו תשובה. אפילו תשובה לא קיבלתי מראש העיר, שיתייחס להתבטאויות מחזיק תיק החינוך שלו.

מר רן קוניק: אפשר להמשיך?

ד"ר ניר קורן: שקרן זה לא בסדר. אבל מפגר ומשוגע... זה כן בסדר.

מר רן קוניק: אפשר להמשיך?

גב' אור-לי ניב: ניר, אתם התחלתם עם החכמולוג, אז תפסיקו, די. אל תשחקו לי אותה

עכשיו תמימים.

מר רן קוניק: אור-לי, תעבירי בבקשה לאבי.

עו"ד אביעד מנשה: כראש סיעה אתם בסדר? אולי תיטלו קורה מבין עיניכם?

מר רן קוניק: בואו נמשיך. אביעד.

עו"ד אביעד מנשה: ... זה היה בסדר? בואי, אני יכול -

מר רן קוניק: בואו נמשיך עם התשובות של אבי. ויוי, אבי רוצה לענות אותך.

מר אבי לוי: התשובה הבאה לגבי תלמה ילין. התשובה היא: הגידול של חצי מיליון

שקלים זה במסגרת תוכנית ההבראה והתייעלות שנעשתה בבית הספר. והמטרה היא שבית הספר יסיים בצורה מאוזנת השנה ככל האפשר. וזה לא לכיסוי גירעון של שנים קודמות. תוכנית ההבראה, בין השאר, אמורה לטפל בגירעון של שנים קודמות. אני אסביר לך בסוף הישיבה, בשמחה. לגבי בית הספר של הקיץ. כמו שאמרת, הסטייה היא מזערית.

גב' ויוי וולפסון: אפשר לבדוק שהסכום הזה לא הולך לגירעון של תלמה ילין? זו ממש התחייבות שלך.

מר אבי לוי: הסכום הזה מיועד לפעילות השוטפת השנה של תלמה ילין.

מר רן קוניק: הוא לא מיועד לכיסוי הגירעון. יש תוכנית נפרדת, גם לכיסוי הגירעון.

מר אבי לוי: יש גם תוכנית התייעלות שמתנהלת בבית הספר.

מר רן קוניק: אמרנו בפעם הקודמת שעובדים על זה. לא צריך כרגע יותר מדי לדבר על זה.

מר אורי קרמן: עוד שאלה. שאלתי ... מעכשיו, או שזה הסכום? או שזה חד פעמי?

מר אבי לוי: הנהלת העירייה פה עוזרת לבית הספר לפי הצורך.

מר רן קוניק: זה תלוי גם מה משרד החינוך יחליט עם תשלומי ההורים. אנחנו עוד לא יודעים.

מר אבי לוי: זה ייאמר לזכות הנהלת העירייה שהיתה פה בעיה ועוזרת.

מר רן קוניק: אם משרד החינוך לא יאפשר את הגבייה, תהיה בעיה. אנחנו עוד לא יודעים מה התשובה שם.

מר אבי לוי: לגבי בית הספר של הקיץ, הסטייה היא מזערית. זה 90,000 שקלים. עכשיו,

אני רוצה רק לחדד שני דברים. א', אין פה את השכר בסעיפים של בית הספר של הקיץ

של הרכזת. זה מופיע במקום אחר, וזה גבוה מ-90,000 שקלים. שתי נקודות נוספות

ביחס לבית הספר של הקיץ. התעריף שנגבה מההורים נקבע על ידי משרד החינוך. הוא לא סכום שהעירייה קובעת אותו. וגם השכר שמשולם למדריכים נקבע על ידי משרד החינוך. זאת אומרת העירייה לא מרוויחה פה ולא גובה כספים כראות עיניה. אלו ממש כספים שמוגדרים על ידי המשרד.

מר רן קוניק: הסכומים הם קבועים.

מר אבי לוי: כן, כן. הכל קבוע והכל נקבע על ידי משרד החינוך. גם הפערים הם שוליים והשכר של הרכזת הוא הרבה מעליו. לגבי תקציב החינוך, שאמרת שהוא עלה בפרומיל. אז רק לסבר את האוזן. בין 2019 ל-2020 תקציב החינוך עלה ב-10 מיליון שקלים, שזה כ-7.8%. זה לא סכום נמוך.

ד"ר גלית לנדסהוט: חלק מזה אבל נובע מהעלאה גם בהכנסות מההורים. דמי ההזנה, שזה 2 מיליון שקלים שלפני כן לא היו שם, שולמו ישירות לגנות, עכשיו נכנסים לעירייה.

מר אבי לוי: כן, אבל דמי הזנה יש אותם גם בהוצאות.

ד"ר גלית לנדסהוט: נכון, ברור. לכן אני אומרת. לדבר על הגדלה -

מר רן קוניק: ובהרצליה זה לא כולל הזנה? ברמת גן והרצליה זה לא כולל הזנה?

ד"ר גלית לנדסהוט: אני לא בדקתי. אני בדקתי את השקעת העירייה.

מר רן קוניק: אה, לא בדקת את זה?

ד"ר גלית לנדסהוט: לא, כי העירייה תחליט את מה שהיא משקיעה. אבל אני רוצה

לדעת כמה העירייה משקיעה. ... משקיעה יותר, מדויק.

מר רן קוניק: אז זה לא פרומיל נקודה פרומיל. זה קצת יותר.

מר אבי לוי: לא, לא, זה לא פרומיל.

ד"ר גלית לנדסהוט: לא, זה פרומיל נקודה פרומיל. כי ב-2016 זה 12.7, וב-2020 זה

12.9. אז בארבע שנים 0.2 זה הפרומיל של הפרומיל. לחלוטין.

מר אבי לוי: דרך אגב, לגבי ההזנה שאת מדברת, בשנה שעברה כבר תוקצבה ההזנה ב-1,300,000 והשנה זה עלה ל-2. זאת אומרת הגידול הוא לא 2,600,000, הוא 1,300,000.

ד"ר גלית לנדסהוט: לעומת שנה שעברה. ולעומת שנה שלפני כן זה 2 מיליון. ולעומת 2016 שהשווייתי עכשיו זה 2 מיליון.

מר רן קוניק: אני מציע שתבדקי את תקציב החינוך של גבעתיים כמה הוא גדל החל מ-2014 ועד היום.

ד"ר גלית לנדסהוט: אני בדקתי מ-2016. ואני רואה שמשם הוא לא גדל.

מר רן קוניק: אז אני מציע שתבדקי מ-2014. סתם. אם את רוצה, לעשות עבודה רצינית.

ד"ר גלית לנדסהוט: יכול להיות שבין 2014 ל-2016 היתה עלייה גדולה. ואם היתה אני מברכת עליה. אבל מאז חלפו עוד ארבע שנים, ואני מצפה שהתקציב ימשיך לעלות. כי עובדה שבעיריות אחרות זה אפשרי. אני מצפה שעיריית גבעתיים תוביל את דגל החינוך. תעשה כאן חינוך מצוין, לא בינוני.

מר רן קוניק: החינוך בעיריית גבעתיים מצוין מאוד.

ד"ר גלית לנדסהוט: ממש לא.

מר רן קוניק: בסדר. זאת דעתי, את לא חייבת להסכים. לשמחתי גם יש תוצאות ונתונים

שמוכיחים את זה. אם תבדקי מ-2014 תגלי נתונים קצת יותר משקפים ואמיתיים. יש

הרבה דברים שהיה צריך להעלות. יחידה לאיכות סביבה, קהילה להט"ב, הרבה

דברים שאנחנו רוצים ועשינו והעלינו תקציב. לא תמיד אפשר להעלות באותו שיעור רק

לחינוך. יש לפעמים השקעות שחינוך מקבל, כמו למשל השנה הקרובה, ואתם תראו את

זה בהמשך, זה נושא הפיתוח.

וגם בתקציב השוטף, עצם זה שעיריית גבעתיים מצליחה מתקציבה והכנסותיה הדלים,

מבלי עזרת ממשלה, ועוד בתקופה של שנה ומשהו שאין ממשלה להעלות בכלל תקציבים למשהו, זה לא מובן מאליו למי שמכיר את ההיסטוריה ואת המצב של עיריית גבעתיים, מבחינת ההכנסות שלה ומבחינת מה שהיא מקבלת או לא מקבלת מהמדינה. אז נכון, הרצליה זאת עיר מאוד עשירה, רמת גן זאת עיר מאוד עשירה.

ד"ר גלית לנדסהוט: זה לא קשור ...

מר רן קוניק: זה קשור. כי יש דברים שעולים שהם לא תלויים בנו. יש הסכמי שכר שלא תלויים בנו. יש תקנים בתחומים מסוימים, שצריך גם בהם לטפל. יש נושאים חדשים שלא טופלו או לא תוקצבו כמעט בשנים קודמות. אם זה צעירים ואם זה יחידה לאיכות סביבה. היו קטנים בתקציב. אם זו קהילה להטב"ת,

ד"ר גלית לנדסהוט: טוב מאוד שגדלו.

מר רן קוניק: אז בסדר, מה לעשות שיש לנו תקציב מוגבל?

ד"ר גלית לנדסהוט: בסדר גמור. אז השאלה איך מחלקים את העוגה. לטעמי, החינוך לא קיבל מספיק. זה עניין של השקפה, זה עניין של מדיניות. זה הכל.

מר רן קוניק: אבל אם בודקים, בודקים גם לאורך שנים. לא רק את השנתיים שנוח.

ד"ר גלית לנדסהוט: השנתיים האלה זה מה שהכנו.

מר רן קוניק: לא, זה מראה על מגמה. מה שאנחנו פה לפחות, מגמה של שינוי.

ד"ר גלית לנדסהוט: אז אני מסתכלת על המגמה מ-2016.

מר רן קוניק: טוב, אבי.

גב' ויני וולפסון: תקציב זה סדר עדיפויות. אבי, רציתי לשאול אותך, כשדיברת על

קהילתיים, סליחה, יש לי המשך לשאלה, הבהרה. אחר כך.

גב' ויני וולפסון: לא, אבל זה חלק מהשאלה. מה לעשות. הוא ענה לי לגבי המיליון, נכון,

אבי? של קהילתיים, ואני רציתי שתפרט לי את כל הסעיף, כשאנחנו מדברים על

קהילתיים, כל ההבהרה של ה-3 מיליון.

מר רן קוניק: אבל זה בדיוק מה שרציתי שאור-לי תענה עכשיו. אבל אתה לא רוצה לתת

לי לנהל את הדיון. תקשיבי לאור-לי והיא תסביר לך. אור-לי רצתה לענות על קהילתיים.

שאלת על קהילתיים ארבע פעמים, אז תני לה לענות.

גב' אור-לי ניב: ויזי אוהבת את קהילתיים פשוט. תמיד. וזה לא אישי, ויזי.

מר רן קוניק: זה קבוצתי, זה לא אישי.

גב' ויזי וולפסון: את תשימי הפרדה בין קהילתיים אליך, את יודעת. זו אהבה ממבט

ראשון.

מר רן קוניק: גם שהיא היתה סגנית וחברת הנהלה בקהילתיים היא מאוד אהבה את

קהילתיים.

גב' אור-לי ניב: בגלל זה היא באה לכל ישיבת ועד מנהל, הקפידה.

גב' ויזי וולפסון: התנגדתי לתקציב, וכיוון שלא קיבלתי את הסדר של העובדים, בשביל

לדעת מה -

גב' ויזי וולפסון: טוב, בסדר, ויזי, בואי. אפשר לענות לך, ויזי? קודם כל, אני רוצה לומר,

קודם כל תודה לגזברות על עבודה מאומצת על תקציב מאוזן. ואני חושבת שהתקציב הוא

מאוזן והוא מבטא גם את הצרכים וגם את החשיבות. וכשמסתכלים על זה לאורך שנים

ולא משנה לשנה, אז רואים את המגמה. אני אתייחס לקהילתיים. אז ויזי, כל הגופים

שהזכרת,

גב' ויזי וולפסון: בעיקר על התרבות. אני חושבת שאת אחראית על האירועים? או שזה

כבר לא.

גב' אור-לי ניב: אחראית, בוודאי. היא מחזיקה תיק התרבות.

גב' ויזי וולפסון: מי מחזיק תיק אירועים?

גב' אור-לי ניב: אני, אני. אני מחזיקה. גם את התרבות וגם את האירועים.

גב' ויני וולפסון: של כל המחלקות האחרות גם.

גב' אור-לי ניב: של העירייה. מה זה של כל המחלוקת? אין מחלוקת.

גב' ויני וולפסון: לא, יש למשל אירועי גימלאים תחת הנושא -

גב' אור-לי ניב: אירועים, בתוך אגף האירועים. אבל תני, אני אעשה את הסקירה, ורן ישלים אחר כך גם את התחומים שהוא קיבל עליהם החלטות. כל הגופים שהזכרת קודם, וגם אלה ששכחת, כי לא הזכרת את כולם, הספריות, בית ראשונים, שז"ר, שדה בוקר, קונסרבטוריון, תיאטרון, בית שניידרמן, הגלריה העירונית, מרכז הגישור, מועצת נשים, מועצת הלהט"ב, ועוד ועוד, כל אלה תחת קהילתיים. הם לא יכולים להיות תחת אגף האירועים, כי אין שום קשר בין האירועים לבין כל אלה. מישהו צריך לנהל אותם. המישהו הזה זה עמותת קהילתיים. כך החליט ראש העירייה והנהלת העיר, לפני שש שנים. לאורך הדרך עשינו לא פעם, באחריות מאוד גבוהה שלנו, דיונים האם קהילתיים או אגף, מה עדיף. תמיד הגענו בסוף לאותה מסקנה. שאין חיסכון באגף לעומת עמותה. כל הגופים שהזכרתי, חלקם, סליחה, לא כולם, חלק מהגופים שהזכרתי הוקמו מאז שקהילתיים הוקמה. חדשים, בתוך קהילתיים ובזכות קהילתיים. העירייה בכל מקרה היתה מתקצבת אגף כזה. גם אם הוא היה בעירייה. אז היא מתקצבת אותו בקהילתיים. הגידול, ענה לך אבי. אני רוצה שתדעי שקהילתיים, כל שקל שהיא מקבלת, היא מוציאה ממנו שני שקלים. באמצעות פעילויות שהיא מחזירה לקהילה. זה בזכות גם ההכנסות שהיא מייצרת, גם ההתייעלות, גם היעילות. גם הגמישות שיש בשימוש מידי בהכנסות לטובת פעילויות חדשות ושירותים חדשים. קהילתיים הצליחה להביא הרבה מאוד תמיכות ממשלתיות וקרנות שלא הצליחו לעשות קודם, כי יש קשב מאוד גדול לעניין הזה.

לעניין הגירעון את טועה ומטעה. הגירעון הצטמצם. הוא ממש לא גדל. הסיבות לגירעון מפורטות ויש לך נציגה שם. אז אני מניחה שהיא עדכנה, מה מה? אז תני לי לסיים, את קוטעת לי את חוט המחשבה. חבל. הגירעון, כמו שאמרת, הצטמצם וגלית, שהיא נציגה בוועד המנהל שלנו ומגיעה כל פעם, ייאמר לזכותה, היא בטח סיפרה לך והראתה לך. כל הדוחות אצלה. את יכולה לראות ואת גם מוזמנת לראות אותם. גם השנה וגם שנה קודמת הסתיימה באיזון תקציבי. אז להגיד שהגרעון גדל, זה ממש לא אמת. כאמור, הנושא של קהילתיים למול אגף נבדק לא פעם. והתוצאה היא שאגף לא היה חוסך לא תקציבית, ולא מבחינת שירותים לקהילה ולתושבים, כמו שקהילתיים עושה. אז אלה הדברים. אני מקווה שענית על הכל.

מר רן קוניק: מישהו עוד רוצה להתייחס לשאלות שנשאלו פה? תיכף אני אתייחס גם. יש פה נושא של דוברות וכוח אדם. אז אני רק אתייחס לעניין הזה. קודם כל, כאמירה כללית, מאחר ואתם הטפתם לי ולנו קצת מוסר, אז אני גם יכול לעשות איזה שני משפטים בנושא הזה.

מר אורי קרמן: אני גם יכול להגיד לך אל תטיף מוסר.

מר רן קוניק: בסדר. אבל כבר הטפת. אני לא מדבר ברמה האישית עכשיו עליך. אני מדבר על התנהלות. יש הבדל בין לבוא ולשאול שאלות, בצורה מאוד לגיטימית ועניינית, ולעבור גם כל סעיף אם רוצים, זה בסדר גמור.

ד"ר ניר קורן: ביקשנו שתענו לנו על כל הסעיפים.

מר רן קוניק: שנייה, אני מדבר עכשיו על התנהלות. שאלת למה זה ככה, למה לא, למה אני לא נותן, אני כן נותן. יש הבדל בין לשאול בצורה מתורבתת, עניינית, שאלות. ואחרי זה גם לבקש גם להגיד את דעתכם וגם להמשיך, לבין לשאול שאלות, אתה יכול לחייך עד מחר,

ד"ר ניר קורן: בדיוק מה שביקשנו. אתה איימת עלינו שאנחנו לא נוכל להגיב בהמשך.

מר רן קוניק: אתה יכול לחייך עד מחר.

ד"ר ניר קורן: אתה איימת שלא נוכל להגיד בהמשך. ובסדר, אמרנו הכל עכשיו.

מר רן קוניק: ניר, אתה רוצה לתת לי לדבר?

ד"ר ניר קורן: זה כזה פשוט.

גב' אור-לי ניב: מי איים? איך הגעת לזה? מלא יכולים לדבר לאיום? בוא, אל תגזים.

גב' ויני וולפסון: יש הקלטות, רן. יש הקלטות,

מר רן קוניק: נכון, יש הקלטות. ובהקלטות של החברה שישמעו, מה שישמעו, לפני שאני

בכלל פתחתי את הפה, זה לא שאלות מהסוג הזה. אלא זה גם שאלות, זה גם הבעת

דעה, זה גם קביעת עובדה.

גב' ויני וולפסון: ממש נורא שחבר מועצת עיר מביא את עמדותיו. זה ממש נורא.

מר רן קוניק: מותר להביע את עמדותיך, אבל אם אתם תשאלו בצורה לא מכובדת, זה

בתוך השאלה,

גב' ויני וולפסון: רן, תפסיק להטיף. זה מצחיק. זה מביך.

מר רן קוניק: ויני, את רוצה שאני אענה לך? או לא רוצה שאני אענה לך? אנחנו יכולים

להצביע גם בלי לענות.

גב' ויני וולפסון: די, די. תנהל את הדין הזה בצורה מסודרת.

מר רן קוניק: את עכשיו מפריעה לי לדבר. ואני לא נגרר לפרובוקציה שלך.

גב' ויני וולפסון: אין שום פרובוקציה.

מר רן קוניק: אז או שתתני לי לדבר, או שאנחנו עוברים להצבעה.

גב' ויני וולפסון: אתה יכול לדבר שעות על גבי שעות, ולחזור על עצמך.

מר רן קוניק: או שאת תתני לי לדבר, או שאני מסיים את הדין ועוברים להצבעה. זה

מאוד פשוט. זה המצב.

ד"ר ניר קורן: זה פשוט מדהים שאתה מעיר לנו על הנימוסים שלנו בזמן שאני שלחתי לך לפני 90 יום מכתב על חבר מועצה ומחזיק תיק חינוך שקילל אותי בישיבת מועצה.

מר רן קוניק: עוד פעם פרובוקציה? עוד פעם? עוד פעם?

ד"ר ניר קורן: לא פרובוקציה. אני לא קיללתי אף אחד בשום ישיבת מועצה. בטח לא בקללות בחומרה הזו.

מר רן קוניק: ניר, די.

ד"ר ניר קורן: לפני 90 יום אני שלחתי לך את המכתב הזה. ואתה טרם ענית לי.

מר רן קוניק: אני מחפש את הסרטון שלך מהבינתחומי, מהמכות. כשאני אמצא אותו אני אענה לך. אתה מוכן עכשיו לתת לי לדבר?

ד"ר ניר קורן: אין לי מושג על מה אתה מדבר.

מר רן קוניק: את המוכן לתת לי לדבר עכשיו, ולהפסיק עם הפרובוקציות שלך?

ד"ר ניר קורן: אין לי מושג על מה אתה מדבר.

מר רן קוניק: אז עכשיו תהיה בשקט ותן לי לדבר, אם אין לך מושג.

גב' ויני וולפסון: לא קיבלתי תשובה, אגב, לגבי הנושא של איכות הסביבה.

מר רן קוניק: את לא יכולה לקבל תשובה. כי אני מתחיל לענות לך ואת מפריעה לי לדבר.

גב' ויני וולפסון: אבל אמרת שקודם אני אקבל תשובות.

מר רן קוניק: אני בא לענות לך על דברים. אני מנסה לענות לך.

גב' ויני וולפסון: סבבה, יופי.

מר רן קוניק: אני מנסה לענות לך, אבל את מנסה לסתום לי את הפה.

גב' ויני וולפסון: חס וחלילה.

מר רן קוניק: אז אני מתחיל בדברי שוב. ככל שאתם כאופוזיציה תשאלו שאלות בצורה

מזלזלת, פוגענית, ותביעו את הדעה שלכם תוך כדי שאלת השאלות, כמו שנעשה פה, ככה גם תתקבלנה התשובות, וככה הדין יתקבל.

ד"ר ניר קורן: אופוזיציה עם דעות זה מאוד חמור.

מר רן קוניק: הדעות שלך יכולות מובאות אחרי שתקבל את התשובות. אם אתה שואל שאלה,

ד"ר ניר קורן: זה מה שביקשנו ואמרת שלא תיתן לנו את זכות הדיבור.

מר רן קוניק: אני מסביר למה זה קרה.

ד"ר ניר קורן: לבטא קודם את הדעות כבר בהתחלה. אמרת לנו שלא נוכל בהמשך.

מר רן קוניק: לא, לא, לא, אתה טועה.

ד"ר ניר קורן: אז הבענו את הדעות בהתחלה. זה מה שקרה.

מר רן קוניק: אתה טועה. אתה גונב דעת, אפילו בשידור חי. כי אמרתי שאני עוד לפני

שפתחתי את הפה שלי בשאלות שלכם, כבר קבעתם עובדות, כולכם, בצורה מאוד פוגענית. כבר החלטתם מה הסעיף הזה אומר, כבר הבעתם את דעתכם למה זה עלה ככה ולמה ההנהלות במיליון ולמה הדוברות ככה. אז אם רוצים לנהל את הדין,

גב' ויני וולפסון: רן, רן. אני רוצה להגיד לך -

מר רן קוניק: טוב, מאחר ואין לנו אפשרות דיון, אנחנו עוברים להצבעה.

גב' אור-לי ניב: ניר, לא רק שאלתם שאלות על הדוברות. ממש לא. ממש לא. הבעתם

דעה ואמרתם -

גב' ויני וולפסון: אבל זה תפקידנו ותפקידכם ... על המספרים.

גב' אור-לי ניב: לא, לא, אני מתייחסת למה שהוא אמר עכשיו. ויני, אני מתייחסת למה

שהוא אמר עכשיו. אל תספרי לי מה תפקידנו. אני יודעת מצוין מה תפקידנו.

גב' ויני וולפסון: זה התפקיד של חברי מועצת עיר -

גב' אור-לי ניב: אבל שלא ייתמם ויגיד לי 'אז שאלנו שאלות'. לא, לא שאלתם שאלות.

הבעתם דעה ...

גב' ויני וולפסון: רן, אני רוצה להגיד לכם משהו.

מר רן קוניק: טוב, אנחנו עוברים להצבעה, כי אתם לא נותנים לי לדבר. אנחנו עוברים

להצבעה. (מדברים ביחד)

עו"ד אביעד מנשה: ... וזה לא לכבודנו.

גב' ויני וולפסון: אביעד, בכלל לא דיברתי אליך. אפילו להיפך. בירכתי אותך. אני חושבת

שהבעיה היא שלו. סדר העדיפויות של ראש העיר. אנחנו באים -

מר רן קוניק: אתם לא רוצים לשמוע את התשובות שלי, סיון, אתה רוצה להגיד משהו?

אלי, סליחה.

מר אלי הולצמן: כן, כן. אני לא חושב שמר"צ פה לצערי עושה את הדברים האלה בתום

לב. בייחוד אורי, אני מתנצל, אורי, קוראים לך אורי.

מר רן קוניק: אני מר"צ, מר"צ גבעתיים החופשית.

מר אלי הולצמן: רגע, תנו לי לדבר. בסדר, אורי. אני מתנצל, טעיתי. אורי. מקובל עליך?

זה בסדר? אוקיי. הבעיה היא שאתה מזלזל באינטליגנציה של כולנו, זאת הבעיה. הבעיה

היא שאתה חושב שאנחנו לא קראנו את התקציב ולא עברנו על זה ולא דנו בזה ולא

חשבנו על זה. ואתה חושב שאם דעתך שונה משלנו, אז אתה הצודק תמיד ומזלזל בנו

כאילו אנחנו לא יודעים. לא קראנו. הכל חדש לנו. אז אני רוצה להגיד לך, אורי, שנייה, תן

לי לסיים. תהיה קצת מנומס.

מר רן קוניק: קשה להם לשמוע דברים כאלה, אלי. תבין.

מר אלי הולצמן: תהיה מנומס. אני התנצלתי שקראתי לך בטעות אורי. אז תהיה מנומס.

אני גם מנומס. אז אני מציע שתשנה את הגישה ותחשוב שגם אנחנו משכילים וגם אנחנו

רוצים את טובת ... אתה רוצה שאני אפסיק לדבר? אז תן לי לדבר, תן לי לסיים. תודה.
אז אני רוצה שתפסיק לזלזל בנו ואני חושב שטובת תושבי גבעתיים היא לא פחותה,
בעינינו, מטובת תושבי גבעתיים בעיניך. אז בוא נעשה תרבות דיון מסודרת. זה הכל, זה
מה שאני מבקש.

ד"ר גלית לנדסהוט: רק עוד דבר אחד, אלי, בהמשך לדברים שלך. גם תושבי גבעתיים
אני חושבת מבינים שדעות צריכות להישמע. מכל הכיוונים. ולכן להגיד שאנחנו הבענו
דעה ולכן זה לא בסדר, שזה מה שנאמר כאן, ... שתצאו נגד זה.

מר אורי קרמן: (מדבר מרחוק, לא נשמע)

גב' אור-לי ניב: לא, זה לא מה שהוא אמר, גלית. לא, זה לא מה שהוא אמר. הוא לא
דיבר על להביע דעה באופן עקרוני.

ד"ר גלית לנדסהוט: זה תפקידנו, להביע דעה.

גב' אור-לי ניב: ממש לא. הוא דיבר על הזלזול של אורי מגבעתיים החופשית, בחברי
הקואליציה. וגם עכשיו הוא מזלזל. הוא כל הזמן מזלזל.

ד"ר גלית לנדסהוט: אני שמעתי ... על דברים שאני לא יכולה לחזור עליהם. אלה
הקללות היחידות ששמעתם במועצת העיר.

מר אלי הולצמן: כולנו רוצים את טובת תושבי העיר. לא רק מר"צ רוצה.

ד"ר גלית לנדסהוט: לא חשבתי אחרת.

מר אלי הולצמן: אז תתייחסו בכבוד ואל תזלזלו. בטח לא מה שאורי אמר.

ד"ר גלית לנדסהוט: סליחה, אלי. אני חוזרת ואומרת. כבוד כנראה הוא עניין של

השקפה. כי אני חושבת ש'משוגע, מפגר', ועוד דברים שאני לא יכולה לעלות על דל שפתי
זה הכי חוסר כבוד שיש. הייתי מצפה שגם שם תביעו את עמדתכם.

מר רן קוניק: טוב, אז עכשיו זה קשור למה שאלי אמר גם.

מר איתמר אביבי: אני רוצה להגיד, אם כבר דיברנו על כבוד, אז להגיד על אידיאולוגיה, **ד"ר גלית לנדסהוט:** עד שמישהו תהיה לו אמירה ברורה וחד משמעית לגבי האמירות האלה. פעם אחת.

מר איתמר אביבי: אז אורי, אנחנו מתעסקים עם זה שנה שלמה, ויש פה אנשים שהם עובדי עירייה, שכל שקל שזז פה הם עובדים מהבוקר עד הערב כדי להוציא אותו בחוכמה. ולהגיד שאם אנחנו לא מסכימים איתך, ואנחנו עשינו את תוכניות העבודה האלה, לנו יש תוכניות עבודה מאחורי התקציב הזה, אתם לא מחזיקים תיקים. אנחנו עובדים בזה. רגע, אבל להגיד שאנחנו, בגלל שאתם לא מסכימים אז אנחנו לא אידיאולוגים, זה זלזול. זה זלזול. כי לנו יש אידיאולוגיה ולנו יש תוכניות עבודה שאנחנו מקדמים. זה לא מסתדר למה שאתה רוצה. אבל גם אנחנו נבחרנו, וזה סדר העדיפויות. **מר אורי קרמן:** זו האידיאולוגיה שלך -

מר איתמר אביבי: מעולה. ולהגיד 'לא אידיאולוגי' זה לא פייר וזה מזלזל. אז תדעו להתנצל גם כשאתם טועים.

גב' ויני וולפסון: איתמר, זה סדר עדיפויות,

מר איתמר אביבי: מותר לך להביע דעה. אבל להגיד לא אידיאולוגיה זה מזלזל וזה לא מפתח דיאלוג אמיתי. ... זה יום יום במשך שנה נבנה, ואחרי זה הולכים ועובדים עם זה. ויש פה עובדי עירייה שעומדים מאחורי התוכניות האלה ועובדים קשה בשביל זה.

מר אורי קרמן: אם האידיאולוגיה זה להיות -

מר איתמר אביבי: מעולה. אז פעם הבאה שתתמודד, ואולי תיכנסו לקואליציה, אז תעבוד ותדע גם מה קורה אחרי זה. או שתבוא ותעבוד ביומיום.

גב' ויני וולפסון: איתמר, אני רוצה להגיד לך משהו. תראה, תקציב זה סדר עדיפויות.

מר איתמר אביבי: נכון, חד משמעית.

גב' ויוי וולפסון: זה אידיאולוגיה. בדיוק על זה כולנו פה לא מסכימים וחושבים, ומה

שאורי אמר לך, לא מסכימים עם הדרך שבה עניתם -

מר איתמר אביבי: זה לא מה שהוא אמר. לא, לא, זה לא מה שהוא אמר.

גב' ויוי וולפסון: זה מה שהוא אמר.

מר איתמר אביבי: לא, זה לא מה שהוא אמר. היציאה שלי היתה שהוא אמר ש'כולנו לא

אידיאולוגים. כי רק מר"צ מתבטאת חופשי. הם אידיאולוגים. ויוי, תדעי לעמוד בזה ותדעי

גם להגיד להם שהם צריכים להתנצל. זה הכל.

גב' ויוי וולפסון: אז איתמר, אני רוצה להגיד עוד משהו. תמוה בעיני שאנחנו יושבים

בישיבת תקציב ולא נכון מבחינתכם להציג את האידיאולוגיה או את העמדה שלכם, ואתם

מסכימים, ואני לא רציתי להיכנס -

מר איתמר אביבי: אבל היתה לנו ישיבת קואליציה ששם אמרו,

גב' ויוי וולפסון: מה זה משנה?

מר רן קוניק: איתמר, ויוי ישבה 20 שנה בקואליציה וכל ישיבת תקציב היא הציגה את

האידיאולוגיה שלה והיא דיברה והיא סיפרה לנו על התקציבים של ה-20 שנה. ממש.

גב' ויוי וולפסון: אי אפשר לדעת.

מר רן קוניק: אני זוכר את זה. היו פה ישיבות שהיא דיברה, היא לא סתמה את הפה

בכלל בישיבות תקציב. זה ממש כבר אי אפשר היה לשמוע.

גב' ויוי וולפסון: רן, יש לך את הזכות להיות ראש עיר. בוא, תתעלה על עצמה, ותסביר

לנו למה -

מר רן קוניק: ויוי, אני אגיד לך מה הבעיה שלך?

גב' ויוי וולפסון: אני הבעיה שלך -

מר רן קוניק: כי את היית פה 20 שנה וכל מה שאת אומרת עשית בדיוק אותו דבר. הם

יכולים להגיד את זה, לא את. ניר יכול להגיד, ואת לא.

גב' ויני וולפסון: אני הבעיה שלך. אבל אתה הבעיה שלך -

מר רן קוניק: לא, את מבינה? היא ישבה כמו דג. מילה היא לא דיברה אפילו. אפילו לענות על התקציב שלה לא נתנו לה. שאלו אותה על התקציב שלה, אמרו לה 'אל תדברי, תהיי בשקט'. יאללה, ויני.

גב' ויני וולפסון: אני פעם אחת רוצה לדעת מה אתה חושב על הדברים. חוץ מויני, **מר רן קוניק**: ויני, את ותיקה פה מספיק. את לא יכולה לעבוד על אף אחד, רק על מי שלא מכיר אותך.

גב' ויני וולפסון: אף אחד לא עובד. מעבירים עליך ביקורת, ואתה לא מסוגל לעמוד בזה. **מר רן קוניק**: אני מנסה לענות לך, את לא רוצה לשמוע, לא צריך.

מר איתמר אביבי: אני רק אגיד שוב. שיש תוכניות עבודה מאחורי הדברים, ולהגיד שזו לא אידיאולוגיה זה זלזול. וסיון יגיד פה מה אנחנו עשינו בשביל להעלות את התקציבים האלה ומה אנחנו מתכננים ואנחנו מזמינים אתכם לקרוא את תוכניות העבודה שלנו, לשבת איתנו, ואנחנו נפרט לכם שקל שקל איך זה יעשה שירות טוב יותר לקהילה. **מר מושיק גולדשטיין**: ... תוכניות עבודה של מורים בישראל. ... תראו את הניירות. יכול להביט, יכול לראות. ...

מר רן קוניק: חשבתי שהחינוך כן מעניין אותם. לא ביקשו ...

דובר: אנחנו שאלנו היום שאלה על מורשת ישראל?

מר רן קוניק: רק של מורשת ישראל? טוב. כן, סיון.

מר סיון גולדברג: אני רוצה להתייחס בקצרה לתקציב הזה, שהוא תקציב ממש בשורה לעיר גבעתיים, בטח בגידולים שלו ובטח בגידולים שאנחנו רואים מתחילת הקדנציה, בשנה וחצי האחרונות. נעשתה כאן עבודה ארוכה מאוד של תכנון, של בניית תוכנית

אסטרטגית. אני יכול לדבר גם בתחום הצעירים, שאתם יכולים להיחשף לזה בתקציב הזה, שלראשונה מתוקצב כמחלקה נפרדת. אפילו אני אומר בשיתוף עולה כל כך הדוק עם ראש העירייה, שנותן רוח גבית. הוא מכיר את כל התוכניות שלנו ומתקצב ומאשר את התקציב הזה, זה לא מובן מאליו. בטח לא בגידולים האלה, כי יש פה הכפלה של התקציב זו השנה השנייה. גם בכוח אדם וגם בתקציב פעילות. ולכן אני מזמין אתכם, כמו שאיתמר אמר קודם. כל שאלה שיש לכם, הדלתות פתוחות. תגיעו, נשתף אתכם בתוכנית העבודה. יש מנהל מחלקה חדש. ישמח לשבת איתכם ולפרוט בפניכם. אגב, ניר גם מכיר את הפעילות שנעשית מעבר למחלקת הצעירים. גם בקרן גבעתיים לעידוד ההשכלה הגבוהה, ששם יש בשורה אמיתית לקהל הסטודנטים, לקבלת מלגות. הרבה מעבר לכל מה שהיה כאן בשנים האחרונות. דבר נוסף, וחשוב לא פחות. גם ההשקעה בתחום העסקים הקטנים בגזרה של איתמר, שנעשתה כאן עבודה יוצאת מן הכלל וניתן גם הגיבוי המלא מראש העירייה לזה, יחד עם תקציב, לראשונה, לקידום עסקים קטנים ופעילות שוטפת שתקרה השנה באמת באמת בפעם הראשונה.

אז עם כל הכבוד להטפות מוסר, ועם כל הכבוד לדרך או לא דרך, כל מה שכתוב בספר התקציב הזה, עומדות מאחוריו תוכניות עבודה מפורטות. עבדו על זה קשה מאוד אנשי המקצוע בעירייה. אתם מוזמנים להגיע לכל מנהל אגף ולקבל את התוכניות שלו. ולא סתם לצעוק ולהגיד שאין מאחורי הדבר הזה שום דבר.

לסיכום אני אגיד שאני מאוד שמח שאנחנו רואים כולנו, כל סיעות הנהלת העיר, עין בעין את סדר העדיפויות החדש, נקרא לזה. וזאת התחלה אמיתית וטובה להשקעה בתחום הצעירים, בתחום העסקים. אפילו בתחום הנכסים שיש גידול משמעותי, ואני על כך, בשם סיעת הצעירים, מודים לראש העירייה על התקציב הזה. ובהצלחה לכולנו.

מר רן קוניק: תודה. אביעד, כן.

עו"ד אביעד מנשה: אני רוצה לאחד את הדברים שלי בכמה נקודות. אני רוצה גם לדבר על המהות וגם על הסגנון של השיח שאנחנו עדים לו היום, הערב. קודם כל, שלומי וגזברות, תודה רבה על העבודה המאומצת שלכם. תודה רבה על העבודה הקשה. מי כמוני יודע כמה עבדתם קשה מאחורי הקלעים כדי להפיק את ספר התקציב הזה, עם כל המספרים וכל הנתונים ולעשות את העבודה הזאת בצורה המדויקת ביותר. אז תודה רבה, שוב. באופן אישי אני חושב שהתקציב שהונח פה הוא תקציב מאוזן. השמיכה קצרה, ויחד עם זאת, אנחנו רואים כאן אמירה מאוד ברורה של השקעה בתכנים מהותיים, שהרבה שנים אי אפשר היה לגעת בהן, מכל מיני סיבות. איכות סביבה, קהילה להט"בית, ועוד ועוד. אני לא גם לא אחזור על זה. אני גם לא אחזור על הדברים שלך, ויז. את די עשית את מלאכתי בתחילת הדברים שלך. ואנחנו די תמימי דעים בכל מה שקשור לנושא איכות הסביבה.

גב' ויזי וולפסון: ... ואני שמחה שאתה ממשיך עם הדבר הזה.

מר רן קוניק: את הקמת אותה, כן. לפני 20 שנה הקמת, כן.

גב' ויזי וולפסון: לא, בקדנציה שהייתי סגנית ראש העיר. בקדנציה שלך.

מר רן קוניק: כן, הקמת לבד.

גב' ויזי וולפסון: נכון, במלחמה איתך.

מר רן קוניק: מה זה מלחמה, כן. מלחמה קשה.

עו"ד אביעד מנשה: בכל מקרה, תודה על המלחמות שלך. אבל כרגע אני מחזיק בתיק הזה. את היית נוכחת בישיבת ועדת איכות הסביבה האחרונה, שגם נפתחה לציבור, כמו שיתר הישיבות הבאות ייפתחו לציבור. חלק מהמדיניות שלי להתנהל בשקיפות. אני קצת עובר לדבר רגע על מה שאתם אמרתם קודם, זה חרה לי באופן אישי. אתם יוצאים מנקודת הנחה שאולי רק אתם קראתם את התקציב, ואולי רק אתם שולטים במספרים

ורק אתם עשיתם את שיעורי הבית. באופן אישי זה מעליב, זה לא נכון, זה מזלזל וזה מתנשא. וחבל שאלה פני הדברים. מאחורי העלייה בתקציב של איכות הסביבה עומדת תוכנית עבודה סדורה, שמתכתבת עם פעילויות של מדינת ישראל, לוח השנה העברי, לוח השנה הישראלי, לכל אורך השנה, בכל חודש וחודש, שהוא לצורך העניין דוגמה אחת, חודש הקריאה העברי בסימן איכות הסביבה. חודש הקריאה הירוק. אלה רעיונות שלאורך כל השנה באים לידי ביטוי, וזאת גם הסיבה לעלייה בתקציב. זאת אומרת, העלייה בתקציב היא איננה סתם עלייה. עומדים מאחוריה הרבה סיבות. הנושא של קהילתיים הוזכר כאן שוב ושוב. אני חייב להגיד שכמחזיק תיק איכות הסביבה יש לי את התענוג ואת הכבוד לעבוד עם העמותה הזאת. יש לנו שיתופי פעולה אדירים איתם. והיכולת להפיק אירועים, תוכניות עבודה, גם אגב בנושא החינוך, היא מבורכת. וחבל שאת לא רואה את זה, באופן אישי. תודה רבה, רן, גם על התוספת התקציבית. יש כאן אמירה מאוד ברורה של ראש העירייה בתמיכה ביעדים מאוד מהותיים. שוב, אני מאוד מקווה שבסופו של דבר, ויוי, חוץ מהציניות והביקורת והלעג, אני מאוד מקווה שאת מסכימה שיש כאן, בסופו של דבר, התקציב הוא לא רק מאוזן, הוא גם נכון.

גב' ויוי וולפסון: לגבי הנושא של -

מר רן קוניק: ויוי, אנחנו בסבב של חברי קואליציה עכשיו.

גב' ויוי וולפסון: לגבי התקן, אני לא זוכרת מה קרה בסוף? לא ענו לי. אני מאוד עניינית,

באמת. עניינית לגמרי.

עו"ד אביעד מנשה: הנושא של התקן לא בא לידי ביטוי בספר התקציב, כמו שאת רואה אותו. אנחנו מאוד מקווים שכבר בשנה הקרובה התקנים בכלל ימומשו. אני יכול להגיד לך שזכינו במלגאית שעובדת ביחידה. אנחנו מעבדים את היחידה, גם באמצעות מתנדבים, שאנחנו עובדים עכשיו, כרגע, על פול הקמה של מתנדבים. ויש לנו עוד תוכניות עבודה

נוספות מעבר לכך.

מר רן קוניק: כן, יזהר.

פרופ' יזהר אופלטקה: טוב, אני רוצה להגיד שאנשי מר"צ, או מפלגת הצללים מר"צ, כי אחרי הבחירות האלה אני לא יודע איזו מפלגה זאת, מאוד ריגשו אותי בהתעניינות, אני לא יודע, מאוד ריגשו אותי בהתעניינות בחינוך. אז אני רוצה לנצל -

גב' ויני וולפסון: תשאל את קוניק, הוא אמור להיות יו"ר הסיעה הזאת. המפלגה.

פרופ' יזהר אופלטקה: תראה, היא נתנה לך להיות הראש שלה. תשמע, זה הישג.

גב' ויני וולפסון: הוא ראש המפלגה של מפלגת העבודה, הוא יודע.

מר רן קוניק: היא לא הצביעה אמת, אל תדאג. כן, יזהר.

פרופ' יזהר אופלטקה: בכל מקרה, אני רוצה להגיד לכם שקודם כל ההתעניינות, גלית, שלך, מרגשת אותי. ובאמת בכל הכנות.

מר רן קוניק: את כולנו, לא רק אותך.

פרופ' יזהר אופלטקה: לא, ודאי. אני רוצה רק להגיד לכם שזה המקום להודות לאנשי מנהל החינוך. שבעיר ענייה מבחינה תקציבית, ביחס לערים אחרות, ורן חוזר על זה כל פעם, עיר שאין לה תעשייה, עיר שאין לה מסחר, עיר שמגרדים, אנשי מנהל החינוך, בראשות אירית שיושבת פה, אבל כל אחד אחר, ידעו לקחת את המעט כסף שיש ולהפוך אותנו לעיר מס' 1 השנה בזכאות לבגרות. זה לא דבר מובן מאליו. אז אפשר לבוא ולטעון העירייה לא נותנת מספיק, העירייה לא זה. החוכמה היא לא אם העירייה נותנת מספיק, כי אין לה. כי אם אנחנו ניתן רק לחינוך, אז זה יבוא על חשבון דברים אחרים. אלא שאנשי מנהל החינוך שלנו,

ד"ר ניר קורן: על חשבון אגף דוברות למשל זה יבוא. יותר לחינוך במקום לדוברות.

פרופ' יזהר אופלטקה: אנשי מנהל החינוך שלנו כל כך מוכשרים שהם ידעו להפוך את

העיר שלנו גם למקום ראשון בזכאות לבגרות, גם למקום ראשון בשביעות רצון של תלמידים. גם יותר ויותר בתקציבים שיש. אז אפשר לבקר אותנו, אפשר לספר לנו סיפורי סבתא שאנחנו לא מקצים לחינוך, ושהחינוך פה בגבעתיים לא טוב, שמעתי אותך אומרת. אז על אפכם וחמתכם -

ד"ר גלית לנדסהוט: לא אמרתי לא טוב, אמרתי בינוני.

פרופ' יזהר אופלטקה: החינוך בגבעתיים מעולה. והוא ימשיך להיות מעולה.

ד"ר גלית לנדסהוט: אז באמת כל הכבוד לעובדי החינוך. ועכשיו רק תאר לך מה הם היו יכולים לעשות עם תקציב יותר גדול.

מר רן קוניק: כן. נכון. יעקב, רצית גם?

גב' ויני וולפסון: בשנה שעברה הבטיחו להעלות את התקציב באופן משמעותי, בהתאם לגידול. אז למה זה לא קרה? 8,000 שקל? זה מה שאמר אבי. תנועות הנוער. ראיתי שתקציב הנוער, מחלקת הנוער עלה באופן משמעותי.

גב' קארין אינס: נכון, וגם תקציב התמיכות. שעל זה דיברת שנה שעברה, הוא עלה ב-50,000 שקל.

גב' ויני וולפסון: ב-50,000 שקל. אוקיי.

גב' קארין אינס: תסתכלי בסעיף 1466.

גב' ויני וולפסון: אוקיי. זה אבי אמר לי. פשוט הופתעתי.

גב' קארין אינס: לא, לא, תסתכלי בסעיף 1466 אם אני לא טועה. התמיכות עלו ב-50,000 שקל. ואני זוכרת שפשוט הערת על זה שנה שעברה.

גב' ויני וולפסון: בסעיף הזה, רגע, איזה מספר אמרת לי? אני רוצה להראות לך משהו.

איזה מספר?

גב' קאריין אינס: 1466.

גב' ויני וולפסון: תראי מה קורה פה.

גב' קאריין אינס: לא קורה כלום. יש גידול של 50,000 שקלים. תמיכות.

גב' ויני וולפסון: זהו. אז תראי מה שקורה. ב-2018 תוקצבו תנועות הנוער, פעילות העשרה והוצאת פעולות. משום מה בשנה שעברה הורידו להם, כשמדובר על משהו כמו 17,000 שקל בערך. ועכשיו זה בעצם עלה, אבל זה בעצם תיקון של שנה שעברה, בחלקו.

גב' קאריין אינס: נכון. זה ה-32 ל-40.

גב' ויני וולפסון: אז זה לא 50,000. אנחנו מדברים סך הכל על 20,000 שקל. אני מברכת על זה שעלה קצת,

גב' קאריין אינס: אבל זה לא 32. יש פה תיקון מחדש. תסתכלי.

מר רן קוניק: אני רק רוצה, אם לא הסתכלתם, אני מזכיר את הנתונים, שכתובים פה לגבי פעולות חינוך. יש גם שכר.

גב' ויני וולפסון: אני מדברת על תמיכות תנועות הנוער. אנחנו מדברות על משהו אחר.

מר רן קוניק: אני הבנתי שאתן מדברות על משהו אחר. אבל אני מתייחס גם להערה של גלית ושל יזהר. פעולות החינוך, משנה שעברה להשנה,

גב' ויני וולפסון: אה, אפילו יותר גרוע -

מר רן קוניק: מ-85 מיליון ל-89 מיליון. זה רק בפעולות. ושכר, זאת גם השקעה בחינוך, גלית, זה סייעות בגנים וכו', תוספת שכר, זה גם כסף מהשוטף, מ-48 ל-55 מיליון. יש

פה כמעט 10 מיליון תוספת. אגב, הנוער נמצא גם בתוך התקציב הזה.

גב' ויני וולפסון: הנוער נמצא בכל מקום. אני מדברת על התמיכות. כי אחר כך אי אפשר לזוז מהמספרים האלה. ואני חוזרת ואומרת, מה שקרה זה שב-2019 הורידו לכם, הורידו לנו, לכולנו, 17,000 שקל מהתקציב של תנועות הנוער, ועכשיו בעצם מתקנים את זה. אבל מתקנים את זה בקצת. נכון, הוסיפו פה סכום יותר גדול, אבל זה לא 40,000 שקל. זה בדיוק תיקון ממה שהיה, הורידו משנה שעברה, עם עוד קצת. זה בערך 20,000 שקל.

מר רן קוניק: בסדר. ביד השנייה בונים שבט צופים חדש, זה לא נתת לי להגיד. בעלות

של 5 מיליון שקלים. (מדברים ביחד)

גב' ויני וולפסון: אבל לא הגענו לזה עדיין.

גב' קארין אינס: ומרכז נוער, רן.

מר רן קוניק: התב"רים זה לא כסף? מה זה תב"רים? זה מונופול?

גב' ויני וולפסון: אני מדבר על התב"רים כשנגיע לתב"רים.

מר רן קוניק: אה, הבנתי.

גב' קארין אינס: רגע, אני רוצה רק להגיד משהו לגבי נוער.

מר רן קוניק: אז הכל. גם שבט, גם זה גם זה. זה לא כסף תב"רים. זה לא השקעה

בתנועות נוער.

גב' קארין אינס: אני רוצה רגע להגיד משהו לגבי נוער. יש גידול משמעותי בסעיף של

הנוער השנה. אני רוצה קודם כל להזמין אתכם לבוא ולהסתכל ולראות מה נעשה שם.

נעשים שם בהמון דברים בנוער דברים חדשים. יש לנו האב חדש, טכנולוגי, יזמות

קהילתית. מוזמנים לבוא לראות. יש לנו, כמו שרן אומר, אנחנו בונים שבט צופים חדש.

יש לנו מרכז נוער בתכנון לבנות. יש המון תוכניות.

מר רן קוניק: מרכז נוער זה לא בתכנון. זה כבר בביצוע. שכחתי גם את זה. זו לא

השקעה בנוער.

גב' קארין אינס: וזה נחשב חינוך בלתי פורמאלי. מבחינתי זה חלק מהחינוך. אני רואה בזה חלק בלתי נפרד מהחינוך. אנחנו גם שייכים לחינוך.

גב' ויני וולפסון: לא התווכחתי איתך בכלל. רק שאלתי על סעיף אחד. סעיף אחד שהוא לא עלה,

גב' קארין אינס: אז רק אני עונה.

גב' ויני וולפסון: אז במקום לענות לי, אז את זה. כן, אבל אתה יודע מה? החניכים והחניכות לא יכולות לעשות פעולות עם הכסף של השבט. צריך לתת להם גם שבט וגם פעולות.

מר רן קוניק: וגם כן, מקבלים שבט חדש.

גב' ויני וולפסון: לא קשר אחד לשני, ואתה יודע את זה טוב.

מר רן קוניק: צריך הכל. אבל להגיד שלא משקיעים בתנועות נוער, אחרי שבונים שבט חדש,

גב' ויני וולפסון: אני אמרתי שלא משקיעים? רן, רן, תקשיב. כולנו מבינים את ההבדל בין תקציב לפעולות לתב"רים. תמיד השקענו בתב"רים, תמיד השקענו בפעולות. אני מדברת על פעולות ולא על קירות. זה הכל.

מר רן קוניק: רוצה להגיד משהו, אור-לי?

גב' אור-לי ניב: זה לא קירו. שבט זה לא קירות. זה פעילות מלאה. ויני.

גב' ויני וולפסון: אור-לי, שבט זה שבט. ואנחנו מדברים על תב"רים.

מר רן קוניק: אור-לי, עזבי, חבל. כשהיא שמה מזגנים בתנועות נוער היא אמרה שהיא השקיעה 400,000 שקל בנוער העובד. עכשיו זה לא נחשב.

גב' אור-לי ניב: ... מזגנים, קופסאות. כמו קירות, לא?

מר רן קוניק: עכשיו זה תב"רים, זה לא כסף. יעקב, אתה רוצה להגיד משהו?

עו"ד יעקב שטרן: ערב טוב לכולם. אני אנסה לקצר כי השעה כבר מאוחרת. אז אני

פשוט מצטרף לברכות, לשלומי ולכל הצוות. שנייה, ניר.

מר רן קוניק: זה כבר לא יקרה, אל תדאג. הזמן שלכם כבר נגמר.

עו"ד יעקב שטרן: אז אני מצטרף שוב לברכות של שלומי והצוות וכל מי שהיה עסוק

בהכנת התקציב. זה לא רק גזברות. אני יודע שגם לשכת מנכ"ל העירייה, לשכת ראש

העיר וכל מי שעסק בהכנה. נכון, איתמר אמר נכון וגם אורי אמר נכון. תקציב משרת

אידיאולוגיה. תקציב מראה על סדרי עדיפויות, וזה מה שאנחנו עושים פה בהנהלת העיר.

בשביל זה יש קואליציה ויש אופוזיציה. אני רוצה ממש להתחיל ואקצר, ולהגיד גם מילה

טובה לצוות של אגף לשירותים חברתיים, שאני גאה להיות המחזיק תיק שלו, על הכנת

תקציב טובה. מי שרואה את הפירוט של הסעיפים, כמעט לכל אורך הדרך, באמת, יש

עלייה. אנחנו עלינו משנה שעברה, מ-42.1 מיליון ל-43.9 מיליון. זה אומר הכל. ואפרופו

אידיאולוגיה וצרכים, אז כן, פה הנהלת העיר היתה קשובה ורגישה לצרכים, לנושאים

שהיינו צריכים שם תגבור. רק תראו בנושא למשל הסעות של צרכים מיוחדים, לילדים

ופעוטות שצריכים לצאת מחוץ לעיר. עלייה של חצי מיליון שקל, שהעירייה באה ואומרת

אנחנו רוצים לתת להם את הטיפול, את הסיוע הטוב ביותר.

מעבר לכך, אני לא אפרט את הכל, אבל באמת התנדבויות, האזרחים הקשישים, בעלי

מוגבלויות. באמת יש פה עלייה ואמירה, שאנחנו לא משאירים אף אחד מאחור. נקודה

נוספת, שפה אני רוצה לדבר גם כנציג הסיעה, על מדור מורשת ישראל. גם שם יש

שמירה ואפילו עלייה בדברים מסוימים, כאמירה. אנחנו מאמינים במורשת ישראל.

והתקציב הזה משרת את זה למתן שירות ופעולות לכלל האוכלוסיה. לצעירים, נוער,

ילדים ומבוגרים. ופה אני מפרגן באמת למושיק, ולאביחי על העבודה הנפלאה. דבר

אחרון, אפרופו אידיאולוגיה. אנחנו היינו פה לפני כמה חודשים בהצבעה על הנושא של התחבורה הציבורית בשבת. ובאנו ואמרנו למועצת העיר, להנהלת העיר, שאנחנו לא מאמינים בנושא הזה. אנחנו חושבים שהוא לא נכון, הוא לא תקין. ואנחנו כמובן נתמוך בתקציב כחברי הנהלה, אבל אנחנו מסתייגים מסעיף תחבורה ציבורית בשבת ואנחנו לפרוטוקול נסתייג ממנו גם בהצבעה, ואנחנו מציעים לרן ולהנהלת העיר להעביר את ה-400,000 שקל, 100,000 שקל מלגות לסטודנטים, 100,000 שקל למערך ההתנדבות בעיר, 100,000 שקל מורשת ישראל ו-100,000 שקל לנושא של בעלי צרכים מיוחדים. תודה רבה.

מר רן קוניק: טוב. הצעתך מקורית. אתה רוצה להגיד משהו?

מר מושיק גולדשטיין: אני רוצה להצטרף לברכות של כולם. לחברים, בהנהגת שלומי שפירא, לחבר'ה מהגזברות. ולברך גם עוד כמה אנשים שאולי שכחו אותם בדרך, ואני חושב שהם לא פחות חשובים לזה שיש לנו תקציבים, וזה לחברים ממנהל ההנדסה, מי שדואג לפיתוח העיר הזאת ובפועל מאדירים ומשפרים את קופת העירייה, והחברים של ההתחדשות העירונית. ועל כך אנחנו נודה להם. כמובן שאנחנו שמחים, אמנם לא העלינו את התקציבים של מורשת ישראל, אבל אנחנו שמחים שנשארנו עם הקיים, ונמשיך לעשות את הפעילויות ונשפר איפה שאפשר. כמובן מחלקת אבלות, שנותנת שירות בכל בית שלא עלינו יושב שבעה. מחלקה בעירייה שנותנת שירותים, אם זה כסאות, שולחנות, כל מה שצריכים בתחום השבעה ימים שיושבים שבעה. וכמובן אחד הדברים הכי חשובים שאני היום מוביל בעירייה, וזה הנושא של, אמנם זה לא כספים מספר התקציב הרגיל, אלא מתב"רים, ובשנה הקרובה כמו שרן כבר ציין, ואני מודה לו שהוא גם נותן לחברה הכלכלית, לחברת יעד, להוביל כמעט את כל הפרויקטים האלה בעיר, נושא של ההתחדשות. אנחנו מדברים על אגפים של כיתות חדשות בבתי הספר, בבן

גוריון, בברנר, בגורדון, הקמת אולמות ספורט.

מר רן קוניק: אתה מקריא מהפוסט שלי עכשיו?

מר מושיק גולדשטיין: לא, אבל אני מקריא מהפוסט שלי. גם בבית ספר שמעוני, אנחנו

כנראה נשדרג בשנה הקרובה את הרחובות. את ריינס, את המרי ואת טייבר. ועוד כהנה

וכהנה. אני לא אלאה אתכם בכל הרשימה הארוכה, אבל מדובר במיליוני שקלים,

מר רן קוניק: עשרות,

מר מושיק גולדשטיין: עשרות מיליוני שקלים שראש העיר תיעדף לכל הפרויקטים האלה

ויהיו תחת החברה הכלכלית. ואני בטוח שתהיה לנו שנה גדולה בעשייה, לרווחת כל

תושבי העיר גבעתיים. תודה.

מר רן קוניק: טוב, אני אתייחס. גם אומר מספר מילים באופן כללי וגם אתייחס לחלק

מהדברים שלא התייחסו אליהם. כמו דוברות, שזה נושא מאוד סקסי. ואז אנחנו ניגש

להצבעה, ברשותכם. קודם כל אני רוצה להודות לכל מי שהגיע. יש פה נוכחות מלאה.

חוץ מטלי, נכון. נוכחות יפה ומכובדת ולמרות הויכוחים והציניות והמריבות גם לפעמים

שקיימות וגם היו היום, בסופו של דבר, כל אחד אני חושב אמר את מה שהיה לו להגיד.

וגם חברי הקואליציה התבטאו וטוב שכך. ועשינו דיון של יותר משעה וחצי, משהו כזה,

זזה מכובד.

אני מצטרף לברכות, שלומי, לך כגזבר ולכל הצוות שלך. על העבודה הקשה והטובה, גם

בהכנת החומרים וגם בכלל בניהול הכספי של העירייה. ותיקי עיריית גבעתיים, ואני אחד

מהם, יודעים שהיו פה הרבה מאוד שנים שלא היה כסף לשלם משכורות, שלקחו פה

הלוואות באחוזים מטורפים, של 50, 60 אחוז מהתקציב. שהיו קיצוצים כל שנה ולא

גידולים והעלאות. ושהיו שנים שגם העלו ארנונה בצורה מטורפת וגם גמרו בגרעונות.

ואנחנו בשנים האחרונות, עוד טרום תקופתי, אני חייב לומר, משנה לשנה מסיימים בצורה מאוזנת, ופה הגידול הוא באמת מרשים, מבלי להעלות ארנונה, פרט לטייס האוטומטי. גידול של 7%, 30 מיליון. אז נאמרו פה אמירות כאילו מצטמצמים ומצמצמים, זאת לא היתה הכוונה של שלומי. שלומי תמיד חושש שיקרו דברים בלתי צפויים, ובמדינה שלנו זה באמת קורה. אבל אנחנו לא באים עם תקציב מצומצם. אנחנו באים עם בשורה מדהימה, עם גידול חסר תקדים, יותר מכל הערים שהוזכרו פה, גם על ידך גלית, של 7% ועם תוספות יפות לכל אחד מהתחומים. כל אחד ממחזיקי התיקים. תיקים שבאמת, או תחומים שהם גדלים עם השנים. לדוגמה צרכים מיוחדים. תחום שלא היה קיים בכלל באופן עצמאי, מקבל תקציב של כחצי מיליון שקלים על השנה הראשונה, עם מחלקה חדשה. דיברו פה כולם על התוספות כמעט בכל התחומים. כשמדברים על השקעה בחינוך, זה קצת לא הוגן לדבר רק על התקציב השוטף. הולכים להיות מושקעים, וכבר מושקעים גם ככה כל שנה, אבל אם הייתם גם נותנים להסביר לפני זה, בשלב השאלות מה שנקרא, הייתם רואים שהולכים להיות מושקעים עשרת מיליוני שקלים בשנה שנתיים הקרובות בנושא החינוך. הראינו גם עלייה משמעותית בפעילויות בחינוך. פעולות, 4, 5 מיליון, ובשכר, שזה גם חלק מהפעולות, כשמוסיפים סייעות ונותנים עוד סייעת פה ועוד הסעה פה, ועוד דבר כזה או אחר, זו גם השקעה וזו גם פעילות.

אבל שלושה אגפים חדשים בבתי הספר, של תוספת כיתות ואולמות ספורט חדשים. עוד אולם ספורט חדש, תחתיו מרכז נוער עירוני. גם הנוער בתחום החינוך, בבית ספר שמעוני. הנגשה. לא כל כך מדברים על הנגשה. זה כאילו משהו לא חשוב. כאילו נעשה מהשמים יורד כסף להנגשה. כל המעליות, וכל ההנגשות של בתי הספר. שיפוצי הקיץ זה כבר obvious. כל שנה שמונה, עשרה מיליון. גני הילדים שלנו מדהימים. אני נמצא בגני

ילדים בערים אחרות. יש ערים שיש בהן גנים מדהימים לא פחות. אבל לא ראיתי מקום אחד שגני הילדים שם יותר יפים ויותר חדשים ויותר מוצללים ויותר עם מדשאות ועם מתקנים מאשר הגנים בגבעתיים. אז זאת השקעה בחינוך לא פחות. על צרכים מיוחדים כבר דיברנו. זה גם מן הסתם השקעה גדולה בנושא של חינוך גם. אני אזכיר רק בעוד משפט, מה שמושיק התחיל, שבאמת אנחנו נאשר בקרוב מאוד תקציבי פיתוח בסדר גודל של קרוב ל-80 מיליון שקלים, מעבר לאגפים החדשים שהזכרתי ולאולם הספורט שמעוני. אנחנו מדברים על עוד שיפוץ של עוד ארבע גינות. אנחנו מדברים על הרבה פעילויות הנגשה. על רחובות קשים. רחוב טייבר, שלא נגעו בו עשרות שנים, רק הוא יעלה קרוב ל-10 מיליון. ועוד הרבה מאוד פעילויות בתב"רים. והגיע הזמן שחברי המועצה, אני לא אומר את זה כביקורת ואני ממש לא מתייחס רק לווי, יש איזשהי, גם אני בנושא הזה לקח לי כמה שנים להבין שכולם חושבים 'אה, זה תב"ר. בסדר, אז תן לי מהתב"ר'. תב"ר זה כסף. זה לא קלפים של משחק. זה כסף. זה כסף. וצריך להבין את זה. כשמדברים על השקעה, בין אם זה בתנועות נוער, אז לבנות שבט צופים חדש ב-5 מיליון שקלים זאת השקעה אדירה בתנועות נוער. גם אם בתקציב השוטף לא מעלים יותר מכמה עשרות אלפי שקלים.

אני רוצה גם לברך כמובן אתכם כמחזיקי התיקים, את כל המנהלים שנמצאים פה. את מנכ"ל העירייה, כמובן. את איילת, העוזרת שלו. את כל מי שנמצא פה. אני לא רוצה להתחיל, פני כמובן, להזכיר שמות ולא להעליב אף אחד. אבל באמת, את כל המנהלים. כמה הערות לגבי השאלות שנשאלו, לפני ההצבעה. קודם כל, כשעיר חוגגת 100 שנה לקיומה, לא מתחילים בהכנות חודשיים לפני וגם לא שנה לפני, וי. כשמתחילים לתכנן ולמפות ולעבוד ולקחת אדם או שניים שיעשו את עבודת המיפוי, ויפגשו עם אנשים

ויחליטו מה עושים ויגישו תוכנית שנה וחצי, שנה מקסימום לפני, כדי שאפשר יהיה להוציא אותה לפועל ולעבוד עליה במוסדות החינוך כבר מספטמבר הקרוב, זה בדיוק הזמן להתחיל חגיגות 100. ולצורך זה הוקצה סכום. אפשר להתווכח עליו, גדול, קטן. אני לא חושב שהוא סכום -

גב' יויי וולפסון: ... 20,000 שקל לתנועות הנוער, אבל 400,000 שקל לעוד שנתיים, **מר רן קוניק:** אני מסביר לך, כן. אני מסביר לך מה ההיגיון באותם 400,000. את לא חייבת לקבל. אבל אני מסביר לך שכן מתחילים שנתיים לפני. וכן לוקחים צוותים שיעבדו על התכנים. וימפנו. וייפגשו עם תושבים ותיקים וייפגשו עם מנהלים ויכינו תוכניות. תוכניות גם בנושא חזות העיר. יש דברים שצריך לעבוד עליהם לפחות שנה מראש. וצריך לעשות את זה וזה לוקח זמן וכסף. ולכן הוקצה התקציב. יכול להיות שהוא לא ינוצל במלואו. אבל זה התקציב שהוקצע לחגיגות המאה. אביעד התייחס לנושא של איכות הסביבה. לא כל פונקציה נמצאת בתקציב. כוח אדם יש לו בדרך תקציב משלו. אביעד התייחס לזה. כנ"ל היתה התייחסות לקהילתיים. אני אגיד רק מילה אחת לגבי קהילתיים. לא צריך פה לשכנע אותי או להטיף לי בנושא הזה. אני המבקר הכי גדול של קהילתיים. אני בעצמי אמרתי לא פעם אחת שאני שוקל, בודק, כן להשאיר. לא להשאיר. לשמחתי הרבה, קהילתיים בשנה האחרונה עשו שינוי ושיפור מדהים. וגם גמרו את השנה הזו אפילו עם רווח. בטח לא בהפסד. ומתנהלים כיחידה יעילה, עם משק כספים סגור, יעיל. הם צריכים בהחלט תקצוב ועזרה מהעירייה. בשביל זה העירייה קיימת. כשאנחנו מגדילים תקציב, אנחנו רוצים בהחלט כן להוסיף פעילויות תרבות, להוסיף פעילויות פנאי. להוסיף אירועים. אני לא חושב שזה רע שתקציב גדל ב-30 מיליון שקלים, בהחלט חלק מהגידול הולך לתוספות בתחומים האלה. אתם מתייחסים לזה כאילו זה מותרות. תיכף אני אגיד מילה על הדוברות. מר"צ אגב בכלל זו מפלגה שאין לה יח"ץ, אין לה דוברות.

כשהיא עושה בחירות היא גם לא מוציאה כסף על הדוברות ויח"ץ. אבל אתם מתייחסים לזה כאילו, תיכף אני אסביר משהו. (מדברים ביחד) אתה מתייחס לנושא הדוברות, אז אני אסביר לך מתוך הנחה ותקווה שאתה גם תקשיב, בשביל להבין. אז אני עונה לך עכשיו על הדוברות, בתקווה שאתה מקשיב, גם כדי להבין ולא רק כדי לענות. עירייה בסדר גודל כמו עיריית גבעתיים, שמתנהלת בעולם היום שהתקשורת היא כבר לא מקומון אחד או איזו כתבה פעם בחודש, אלא שכל פעילות, ויוי, ויוי, כן, אני יודע שזה כואב לך לראות את זה, ושזה מעורר תחושות קשות -

גב' ויוי וולפסון: לא, אני חושבת שזה כואב לעוד הרבה אנשים שהצביעו -

מר רן קוניק: אבל אני עכשיו עונה עניינית. (מדברים ביחד)

גב' ויוי וולפסון: אתה ירדת ... בשמונה בבוקר,

מר רן קוניק: אתה רוצה שאני אענה לך, ניר? אז תרגיע בבקשה את הבחורה שליך.

עיריית גבעתיים עומדת בפני אתגרים מאוד כבדים. בתקציב הזה נכנס כל נושא ההסברה, מפגשי שיתוף הציבור, כל הנושא של תוכנית המתאר. הנושא של תוכנית מתאר הוא נושא מאוד כבד. אני מסביר עכשיו על תקציב הדוברות. אני מסביר עכשיו ממה מורכב תקציב הדוברות. אנא, אבל לא שאלתי את דעתך. אתה מבין מה הבעיה איתך? שאתה חושב שהדעה שלך מעניינת מישהו ונחשבת. אז אם אני אפנה אליך, תביע את דעתך. תחסוך מאיתנו את הציניות שלך. היא כבר לא משפיעה ולא מזיזה פה על אף אחד. את הטהרנות שלך ואת הצדקות שלך, ואת ההתנשאות שלך, אורי, תשאיר את זה לקבוצת פייסבוק שלך וזהו. אני עכשיו עונה לניר. (מדברים ביחד) אני עכשיו עונה לניר. אתה עדיין רוצה לשמוע, להקשיב, ניר? אוקיי, אני מנסה לענות לך. החברים שלך מפריעים. עיר בסדר גודל של גבעתיים, אביעד, אנחנו רוצים להתקדם. עיר בסדר גודל של גבעתיים, עיר בת 62,000 תושבים, עיר שעכשיו סיימה להכין תוכנית מתאר,

שהולכת לקראת הפקדה של מספר תוכניות מתאר. גם כוללנית, גם ספציפית לאזורים מסוימים. לבורוכוב, לבן גוריון. במסגרת תוכנית המתאר אנחנו חייבים לעשות הסברה. אי אפשר לעשות תוכנית מתאר כזו בלי להסביר לציבור מה הולך לקרות. גם אם אתם לא אוהבים את זה. הסברה זה לא דבר רע. את מפריעה לי לדבר. תפריעי לי עוד פעם, אני פשוט אפסיק את התשובה שלי, ונעבור להצבעה. אז אם זה באמת לא מעניין אותך, אז חבל. אני מנסה לענות לניר. אותך אני מבין שזה לא מעניין. אבל לפחות אל תפריעי לניר להקשיב. בעיריית גבעתיים יש אגף תקשורת ודוברות. וטוב שכך. עיר בסדר גודל כזה חייבת להתנהל עם מספר אנשים שמתעסקים בתחום התקשורת. אין מה לעשות. זאת לא מילה גסה תקשורת. הסברה זאת לא מילה גסה. קשר עם התושב זו לא מילה גסה. פרסומים, דוברות, מענה לפניות של כלי תקשורת, הפעלת דיגיטל. זה קורה בכל מקום. אל תיתממו ואל תהיו לי צדקנים. ואל תחשבו שאפשר לנהל עיר כזו עם ראש עיר שעונה לכל אחד, עם עוד איזה מישהו שעובד ומוציא הודעות. זה לא עובד ככה. וכשעושים את כל מערך הדוברות וההסברה והתקשורת, ויש אגף שמכיל ארבעה, חמישה אנשים, ועוד הליך מאוד מורכב של הסברה וטיפול בכל נושא תוכנית המתאר, ויש קמפיינים כאלו ואחרים שרוצים לעשות. התחלנו עכשיו למשל לאכוף את נושא העישון. ועושים אלף ואחד דברים, ורוצים להילחם בצואת כלבים ורוצים לעשות פה קמפיין ופה עבודה ופה סרטון ופה זה. זה עולה כסף. אז לבוא ולהגיד הדוברות והדוברות והדוברות זה מאוד נחמד וזה מאוד יפה ומאוד צדקני. אבל אין גוף, לא עסקי ולא ציבורי ולא ממשלתי ולא מפלגתי, אין היום גוף שעובד עם תושבים ונותן שירות לתושבים. אני בכלל לא משווה גופים כמו קופות חולים או חברות שמוציאות מאות מיליונים אם לא יותר על הנושא הזה. וזה עולה כסף. אנחנו גופים ציבוריים. אנחנו צריכים לתת שירות לציבור. אנחנו צריכים לעדכן את הציבור מה קורה, אנחנו צריכים לתת מענה לציבור. אנחנו צריכים לעבוד מול

תקשורת ששואלת כל שני וחמישי. אנחנו צריכים לעשות הסברה לדברים. אנחנו צריכים לעשות קמפיינים לקדם דברים. הדברים האלה עולים כסף וזה הכל. אני יודע שזה מאוד נוח לתקוף. גם אני כשישבתי במקום שלכם היה לי מאוד נוח לתקוף בנושא התקשורת והדוברות והיועצים וכו', אבל ככה עובד עסק. זאת התשובה. אתם לא רוצים לקבל את זה, רוצים להיתפס על זה, להיות קטנוניים, סבבה. זכותכם. הכל בסדר. ענו לכם פה כולם, כל חברי המועצה ביושר ובצורה עניינית שהתקציב הזה הוא בשורה גדולה לעיר גבעתיים. גם אם זה לא נעים לשמוע לאופוזיציה. תוספות מאוד גדולות, בכל התחומים, כולל בתחומים שאת, ויוי, היית בהחלט חלק מהקמתם ותרמת את חלקך. ואנחנו ממשיכים ומפתחים את התחומים האלה, גם בתקציב השוטף וגם בתב"רים, וזו בשורה גדולה לעיר גבעתיים. עכשיו אנחנו הולכים להצביע ברשותכם על התקציב. אנחנו גמרנו עם התייחסויות. חברה, היה לכם יותר משעה וחצי.

ד"ר ניר קורן: אתה אומר לא להתפרץ ולתת ... את הדברים.

מר רן קוניק: לא, אני לא מתייחס עכשיו.

ד"ר ניר קורן: ביקשתי את המיקרופון, לא ניתן לי המיקרופון, ...

מר רן קוניק: ניר, אחרי הדברים שלי כסיום,

ד"ר ניר קורן: יש פה הרבה שאלות שלא קיבלנו עליהן תשובות.

מר רן קוניק: ניר, הסברתי, קיבלתם, פתחנו (מדברים ביחד), פתחנו את הנושא לדיון.

אתה מפריע לי עכשיו. אני רוצה להצביע. פתחתי את הנושא לדיון. ניר, אתה מפריע.

טוב, אוקיי. למרות הפרעות של ניר קורן, שזה כנראה הדבר היחידי שמעניין אותו פה הערב, להפריע לי, אנחנו מצביעים על תקציב עיריית גבעתיים לשנת 2020. מי בעד? עם הסתייגות של סיעת הבית שלנו. הבית שלנו בגבעתיים בנושא ההיסעים בסופי השבוע.

מי נגד? ארבעה. התקציב אושר ברוב קולות.

הצבעה:

12 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלטקה, אלי הולצמן, אביעד מנשה, קארין אינס, בני רייך, איתמר אביבי, סיון גולדברג, אלעז רוזגוביץ, מושיק גולדשטיין, יעקב שטרן. (הסתייגות סיעת "הבית שלנו בגבעתיים" בסעיף "נוע תנוע").

4 נגד: ויוי וולפסון, גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי קרמן.

החלטה: תקציב 2020 אושר ברוב קולות.

מר רן קוניק: אני מודה לכם. אנחנו לוקחים הפסקה של חמש דקות בדיוק ומתחילים את

הישיבה הבאה. תודה רבה.

שולי ברוך בר-דוד

מרכזת ישיבות המועצה

רן קוניק

ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור תקציב 2020.

הצבעה:

12 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, יזהר אופלסקה, אלי הולצמן, אביעד מנשה, קארין אינס, בני רייך, איתמר אביבי, סיון גולדברג, אלעז רוזגוביץ, מושיק גולדשטיין, יעקב שטרן. (הסתייגות סיעת "הבית שלנו בגבעתיים" בסעיף "נוע תנוע").

4 נגד: ויוי וולפסון, גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי קרמן.

החלטה: תקציב 2020 אושר ברוב קולות.